

ಅಪರಂಜಿ

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 97

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಭೂಷಿ

ಗೌತಮ

ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್

ಪಿ. ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ

ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ

ಶಿವು

ಶಿವು

ಟಿ. ಡಿ. ರಾಮ್

ಲೀಲಾ ಶೇಖರ್

ಬಿಡಿ : ಪ್ರತಿ 3 ರೂ 50 ಪೈ

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

- SVR Carbendazim 50% WP ISI marked
- A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.
- Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.
- SVR BHC 50% WP
- Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

- Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE - 560 002

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 3.50
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 35
ಸಂಪಾದಕ:	ಆಜೀವ ಚಂದಾ : ರೂ. 350
ಶಿವಕುಮಾರ್	
ವಿಳಾಸ: ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 14	ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ '97	ಸಂಚಿಕೆ- 12
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	3
ಪತ್ನಿಯ ಪರದಾಟ	ಭೂಷಿ	5
ತಮಾಷೆ	ಗೌತಮ	11
ನಾಯಿ ವಾಕಿಂಗ್	ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್	14
ಗಣೇಶ ಬಂದ	ಟಿ. ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ್	17
ಸ್ವದೇಶಿ ಚವಲ	ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ	23
ಅಮೇರಿಕಾ ಅಮೇರಿಕಾ	ಶಿವು	25
ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ ...	ಶಿವು	29
ವಿಚಿತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ	ಟಿ. ಡಿ. ರಾಮ್	34
ವಜ್ರದ ಮೂಗುತಿ	ಲೀಲಾ ಶೇಖರ್	38

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ 14

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 97

ಪಂಚಿಕೆ- 12

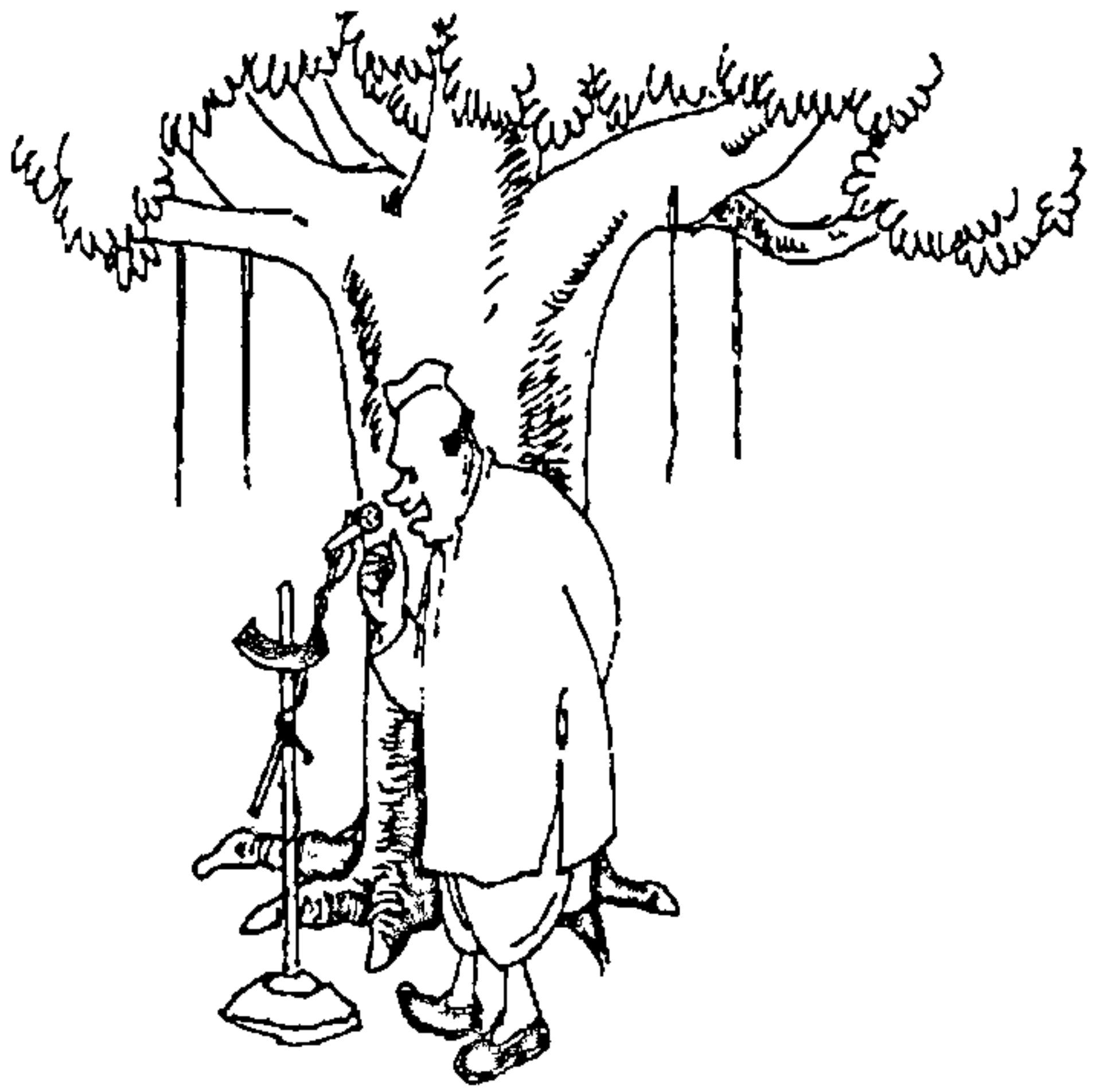
ಈಗಲೂ ಕರೆದರೆ - ನೀನಾರೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ - ನಾನು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಂತರ ತನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

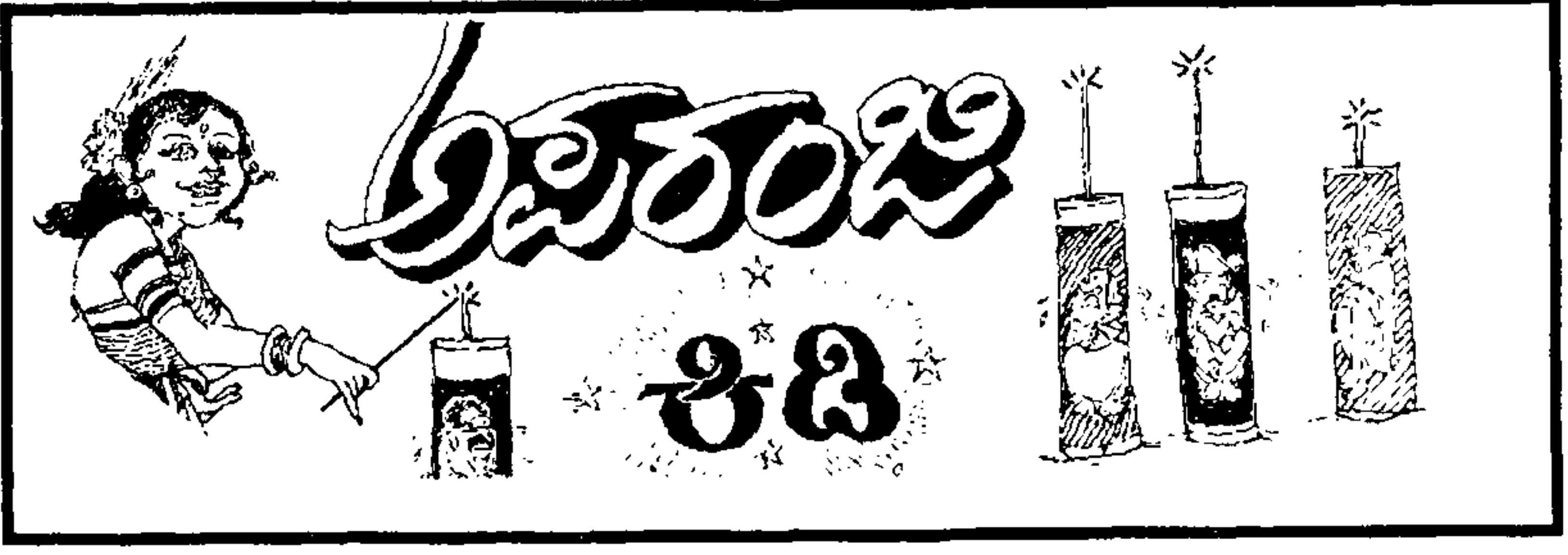
- ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ.

ಅವನು (ಪ್ರಜಾಪತಿಯು) ಮೊದಲು ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಏನನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ 'ನಾನು' ಎಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಅವನು ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಪುರುಷನೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡನು. ಸಾಧನೆಯ ಬಲವಿಲ್ಲದೆ ನಾನು 'ಪುರುಷ' ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವವನನ್ನು ಪುರುಷನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಉಪನಿಷತ್ತು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಅದು, ಇದು, ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿ ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸುವರೇ?

ನಾನು ಪ್ರತಿನಿಧಿ. ಮಂಡಲಾಧಿಪತಿ, ದೇಶಾಧಿಪತಿ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಕೋಟಿ ನೊಂದವರಿಗೆ, ಬೆಂದವರಿಗೆ (ಕೊಂದವರಿಗೆ?), ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿ ಕೆಳಗಿರುವವರನ್ನು ಏಕೆಂದರೆ ಮೇಲೆತ್ತುವುದಕ್ಕೆ, ಖರ್ಚಾಯಿತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದದ್ದೆಷ್ಟು- ಕುಡಿದದ್ದೆಷ್ಟು- ನುಂಗಿದದ್ದೆಷ್ಟು? ಅಷ್ಟು ಕೋಟಿ ಹೋದರೂ ಎಲ್ಲಾ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಏಕೆ ಅಧ್ವಾನವಾಗಿದೆ? ಕೇಳುವವರಾರು ಹೇಳುವವರಾರು? 'ಪುರುಷ'ನು ಅವರನ್ನು ಏನುಮಾಡುತ್ತಾನೆ? ಉಪನಿಷತ್ತನ್ನು ಓದಿನೋಡಿ.

೦ಪ್ರಕಾಶ್

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರಲ್ಲ ಅ.ರಾ.ಸೇ ಹೇಳಿದಂತೆ 'ಓ ನನ್ನ ವೇತನ, ಆಗು ನೀ ಅನಿಕೇತನ!' ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ!!

★ ★ ★

ಸಬ್ ಮೆರೀನ್ ಹಗರಣ; ತನಿಖೆಗೆ ಆದೇಶ - ಸುದ್ದಿ
ಇದನ್ನ ಮಾತ್ರ ಮುಳುಗುಕ್ಕೆ ಬಿಡಬಾರದು!!

★ ★ ★

ದೇವನಹಳ್ಳಿ ಬಳಿ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣ ಖಚಿತ - ಸುದ್ದಿ
ಈ ಸುದ್ದಿ ಮಾತ್ರ ಖಚಿತ!!

★ ★ ★

ಹರಿದ ನೀರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ರಾಜಕಾರಣ - 'ಪ್ರಜಾವಾಣಿ'
ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಅಂದರೆ ಹೀಗಿರಬೇಕು!!

★ ★ ★

ಕಳಪೆ ಎಣ್ಣೆ ಸರಬರಾಜು ಗಮನಕ್ಕೆ
- ಪತ್ರಿಕೆ

ಯಾರೋ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು!

★ ★ ★

ಸುಮಾರು ಆರು ಸಾವಿರ ವೈದ್ಯರ ಡಿಗ್ರಿ ರದ್ದು ಮಾಡಬಹುದು - ಸುದ್ದಿ
ಅವರೆಲ್ಲ ಆಗಲೇ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿರುವ ರೋಗಿಗಳ ಪಾಡು??

★ ★ ★

ಅನಗತ್ಯ ಹುದ್ದೆಗಳ ರದ್ದು ಪರಿಶೀಲನೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಇದೇ ಒಂದು ಹುದ್ದೆ!!

★ ★ ★

ಸುರಕ್ಷತೆ ಇಲ್ಲದ ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಕ್ರಮ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಹೌದು, ಕಳಪೆ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲೇಬೇಕು!!

★ ★ ★

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 43,600 ಆಶ್ರಯ ಮನೆ ನಿರ್ಮಾಣದ ಗುರಿ

- ಸುದ್ದಿ

ಓಹೋ! ಹಗರಣಕ್ಕೆ ಅಡಿಗಲ್ಲ!!

★ ★ ★

“ವೀರಪ್ಪನ್‌ನ ಇಟ್ಟಿರೋ ಸ್ವೆಷಲ್ ಕ್ಯಾಂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕೆ ದಂತದ ಸಾಮಾನೇದ್ರೂ ಇಡಬೇಕಾ ಅಂತ ಕೇಳ್ಕೊಂಬನ್ನೀ, ಹೋಗ್ರೀ.”

ಪತ್ನಿಯ ಪರದಾಟ

- ಭೂಪಿ

ಹುಸೇನ್ ಸಾಹೇಬನಿಗೂ ಗಣಪತಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ಅಂದ ಹಾಗೆ, ಇವನು ಮದುವೆ ಆದವಳಿಗೂ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಪ್ರಧಾನಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಅನ್ನಿಸಬಹುದು. ಸಹಜವೇ ಅನ್ನಿ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಏನೋ ಸಂಬಂಧ ಇದ್ದಿರಬೇಕು ಅಂತ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯು ಮದುವೆ ಆದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಪರದಾಟಕ್ಕೆ ಲಿಯಾಖತ್ ಆಲಿ ಖಾನ್ ಅವರೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಅಂತ. ಹೇಗೆ ಅನ್ನುತ್ತೀರಾ? ಕೇಳಿ.

ಕರ್ಕಿ ವರ್ಕ್ ಷಾಪಿನಲ್ಲಿ 3-4 ತಿಂಗಳು ಆಗುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಆಗಲೇ "ಈ ವರ್ಷ ರಜ ಬೇಕಾದರೆ ಈಗಲೇ ತಗೋ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಈ ವರ್ಷ ನಿನಗೆ ರಜ ಇಲ್ಲ" ಅಂತ ಅಂದರು. "ಅರೇ.... ಮಿಲಿಟರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಅಂದರೆ ಚಾಕರೀನೋ, ಮಜಾನೋ" ಅಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು, ಅಲ್ಲವೇ? ಅಂತದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಆಗ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬಾರಿ annual leave ಇತ್ತು. ಇದನ್ನು ಆ ವರ್ಷದೊಳಗೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ರಜ lapse ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ವರ್ಷದ leave roster ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗೊತ್ತೇ ಇದೆಯಲ್ಲಾ... ಬೇಕಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಜಾ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು, ಮೊದಲ Senior ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ. ಆಮೇಲೆ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳು ಇರುವವರಿಗೆ. ಕಡೆಯದಾಗಿ ನನ್ನಂಥ "ಲಲ್ಯು ಪಂಜು" ಜೂನಿಯರ್ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ. ಸರಿ, ಖಾಲಿ ಜಾಗ ಸಿಕ್ಕಿತು rosterನಲ್ಲಿ. ನನ್ನನ್ನು ದಬ್ಬಿದರು. ಹೊರಟೆ. ರಜಾ ಇನ್ನೇನು ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂತು ಅಂದಾಗ ನನ್ನ ಭಾವೀ ಪತ್ನಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಳು. ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಾಪಸ್ ಕರ್ಕಿಗೆ ಬಂದೆ.

ವಾಪಸ್ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೆ "ಕೊಕ್" ಕೊಟ್ಟರು. E.M.E. ಸ್ಕೂಲಿಗೆ 3 ತಿಂಗಳ ಕೋರ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗು ಅಂದರು. ಯಾವ ಕೋರ್ಸ್? ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ "'Armament Instructors' Course" ಅಂದರು. "ನಾನು ಆರ್ಮನೆಂಟ್ ಕೋರ್ಸ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಇನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಆಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?" ಅಂದೆ. "'Yours is not to question why but to do or die." ಎನ್ನುವ ಫೌಜಿ ನಾಣ್ಣುಡಿ ಕೇಳಿಲ್ಲವೇ" ಅಂದರು. "ಇಲ್ಲ" ಅಂತ ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಕೂಲ್ ಕರ್ಕಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕೋರ್ಸ್ ಮುಗಿದೊಡನೆಯೇ ಅಹ್ಮದ್ ನಗರದ ಸ್ಟೇಷನ್ ವರ್ಕ್ ಷಾಪ್ ಗೆ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಊರು ಆರ್ಮರ್ಡ್ ಕೋರ್ ನವರ ತಾಣ. ಅಂದರೆ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳದವರು ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ಟ್ಯಾಂಕ್ ಗಳನ್ನು ಬಳಸಲು

ಶುರುಮಾಡಿದ್ದರು. "ನಗರ"ವನ್ನು ತಮ್ಮ ತೌರುಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಟ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲದೇ ಇತರವಾಹನಗಳು, ರೇಡಿಯೋಸೆಟ್‌ಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿಮಾಡುವುದು, ಸ್ಟೇಷನ್ ವರ್ಕ್‌ಪಾಪ್‌ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಗಿತ್ತು. ಟ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಗನ್‌ಗಳನ್ನೇನೋ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಗನ್‌ಗಳ ರಿಪೇರಿ ಅಥವಾ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ಇದಾವುದನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ! ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಅಭಾಸ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದವು ಅನ್ನಿ. (ಈಗಲೂ ಇದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ.)

ವರ್ಕ್‌ಪಾಪಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಲಿಯಬಹುದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಆಭಾಸ ಕಾದಿತ್ತು. ಕ್ವಾರ್ಟರ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಕೊ ಅಂದರು. ಆ ವರ್ಕ್‌ಪಾಪಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬ JCO ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿದ್ದ JCO ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಜವಾನ್‌ಗಳ ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ಮಾರಿದ್ದ ರೇಷನ್‌ಗೆ ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಟ್ರೆಷರಿಗೆ ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳು ಕಟ್ಟುವ ಬದಲು ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಪಾದನೆಯ ಮೇಲೆ ದಸ್ತರಿಗಿ ಆಗಿದ್ದ ವರ್ಕ್‌ಪಾಪಿನ ಕಮಾಂಡಿಂಗ್ ಆಫೀಸರ್ (ಒಬ್ಬ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕರ್ನಲ್) ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಪಾದನೆ ಮೇಲೆ ಅಮಾನತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಟೆಂಪರರಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಆಫೀಸರನ್ನು ಕ್ವಾರ್ಟರ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಿಯಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಡರ್ ಬಂತು. ಸರಿ, ನಾನೇ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದವ ಅಂತ ಹೇಗೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರೋ ಕಾಣೆ. ಕೆಲಸ ತಿಳಿಯದ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆದೆ. ಆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 350-380 ಆಡಿಟ್ ಅಬ್ಜೆಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದೇ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಕೆಲಸ ತೃಪ್ತಿ ಕರವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ ಅಂತಲೋ ಏನೋ "ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ನನಗೆ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಜ ಬೇಕು ನನ್ನ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ" ಅಂದ ಕೂಡಲೇ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಮೈಸೂರಿನತ್ತ ಹೊರಟೆ.

ಮದುವೆ ದಿನ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇನ್ವೆಟೇಷನ್ ಹಂಚಿದ್ದು ಆಗಿತ್ತು. ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕದ್ದು meet ಮಾಡಿ ಆಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಂತು ವರ್ಕ್‌ಪಾಪಿನಿಂದ ಒಂದು ಟೆಲಿಗ್ರಾಮ್. "Leave cancelled. Report for duty forthwith" ಅಂತ. ಮಿಲಿಟರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ forthwith ಅಂದರೆ ಆಜ್ಞೆ ತಲುಪಿದ 48 ಪಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಡು ಅಂತ ಪೇಚಾಟ ಶುರು ಆಯಿತು. "Marriage on tenth. Request permission to report after that date." ಅಂತ ಟೆಲಿಗ್ರಾಮ್ ಕೊಟ್ಟೆ. "Permission not repeat not granted. Report for duty forthwith ." ಅಂತ ಉತ್ತರ ಬಂತು. (ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವ ರೀತಿ. not repeat not ಅನ್ನೋದು) ಮನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಆತಂಕ. ಮಡದಿ ಆಗುವವಳಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆ..... ಎಲ್ಲಿ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಅಂತ "ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಗೆ

ತಪ್ಪಲಾರೆನು' ಅಂತ ಗೋವಿನ ಕಥೆ ಗುಣುಗಿದೆ..... ಆದರೆ..... ಮುಂದೇನು ಎಂದು ಪರದಾಡಿದೆ.

ಆಗ ನಮ್ಮ E.M.E. ಸೆಂಟರ್ ಇನ್ನೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಈಗ H.M.T. ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿದೆ. ಟೆಲಿಫೋನ್‌ಗೆ ಅಂತ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಹಾಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಬೂತುಗಳು, ISD/STD ಸೌಲಭ್ಯ ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೇಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಜೆತನಕ ಕಾದು "ನಗರದ" ವರ್ಕ್‌ಔಟ್ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದೆ. ಕಾಮಾಂಡಿಂಗ್ ಆಫೀಸರ್ ಕೆಲಸವನ್ನ ಒಬ್ಬ ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಜರ್ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗೋಳುಹೇಳಿಕೊಂಡು "ಏನು ಮಾಡಲಿ ಸಾರ್?" ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮೌನ ವಹಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು. ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ ಅನುಭವಸ್ಥರು. ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ, ಗಿಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಅಂದರೆ ಏನು ಅಂತ ತಿಳಿದವರು. ಕಡೆಗೆ ಹೇಳಿದರು. "ನೋಡು ಬೇಟಾ, ಪಾಕಿಸ್ತಾನದವರು ಗುಡುಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ರಜಗಳನ್ನೂ cancel ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೇನೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ...." ನನಗೆ ಎದೆ ಧಸಕ್ಕೆನ್ನುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅವರು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು.... "ಆದರೆ...."

'ಅದೇನು ಸಾರ್.... ಆದರೆ.... ಅಂದರೆ?' ಅಂತ ಆತುರ ಆತುರವಾಗಿ ಕೇಳಿದೆ. "ನೋಡೋ ಮರಿ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಯುದ್ಧ ಶುರು ಆಯಿತು ಅಂದರೆ ಅದರ ಆಗುಹೋಗುಗಳು ನಿನ್ನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನ ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲ, ಘಾಬರಿ ಪಡಬೇಡ. ಇನ್ನೊಂದು ಟೆಲಿಗ್ರಾಮ್ ಕಳಿಸು. ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿ, "ಆಗೋಲ್ಲ ಅಂತ ಜವಾಬು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ..... ಮದುವೆ ಯಾವತ್ತು ಅಂದೆ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ಹೇಳಿದೆ. "ಸರಿ, ಡೋಂಟ್ ವರಿ, ಬೆಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಲಕ್" ಅಂದರು. ಟೆಲಿಗ್ರಾಮ್ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಮದುವೆ ಮುಗಿಯಿತು. "ಇಲ್ಲ" ಅಂತ ಜವಾಬು ಬಂತು, ಮಡದಿ ಪಾರ್ಕ್ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೇ ಅಳಲು ಶುರು ಮಾಡಿದಳು. ಧೀರ ಸಿಪಾಯಿ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದ. "ಸಿಪಾಯಿಯ ಮಡದಿ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಧೃತಿಗೆಡಬಾರದು" ಅಂತ ಭೀಮಾರಿ ಹಾಕಿದ, ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟ. ಅಂದರೆ ನಗರಕ್ಕೆ.

ವಾಪಸ್ ಬಂದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಣ್ಣಗಾಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಯಾವ ರಣರಂಗಕ್ಕೂ ಎತ್ತಿ ಒಗೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮಡದಿಯನ್ನಾದರೂ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಇರುವಲ್ಲಿಯೇ ಹನಿಮೂನ್ ನಡೆಸುವ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದೆ. ಮನೆಗಳಿಗೇನೂ ಕೊರತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಬ್ಯಾರಕ್‌ಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಆಯಸ್ಸು ಐದು ವರ್ಷ ಎಂದು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಇನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿದ್ದವು. ಐದು ರೂಮ್‌ಗಳ ಒಂದು ಬ್ಯಾರಕ್ ಅನ್ನು ನನಗೆ ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಮೂರು ರೂಮುಗಳಿಗೆ ಒಳಸಂಪರ್ಕ ಇತ್ತು. ಎರಡಕ್ಕೆ ವರಾಂಡಾಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೇಶ. ಹೊಸ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಲು ಮನೆ ಹೇಗಿದ್ದರೇನೆಂತೆ? ಹೆಂಚಿಗೂ

ಫಾಲ್ಸ್ ಸೀಲಿಂಗ್‌ಗೂ (ಸುಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿದ ಗೋಣಿ ಪಟ್ಟಿ) ಮಧ್ಯೆ ಇಲಿಗಳ ಸರಸರ. ಬೆಕ್ಕುಗಳ ಚೆಲ್ಲಾಟ. ನನಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಸೊಸೆ ಸಮೇತ ಬಂದಿಳಿದರು ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೆ.

ಬಂದು ಆರುವಾರಗಳೂ ಕಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಡದಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಶಾರೀರಿಕ ಆಘಾತ ಸಹಿಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು (ಪ್ರಸಂಗಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ) ಆಗ ಲಿಯಾಯಿತ್ ಆಲಿಯವರ ಪ್ರಭಾವ ಬಿತ್ತು. ಈ ಸಲ ಘರ್ಜನೆ ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿ (mailed fist) ತೋರಿಸಿದರು. ನನಗೆ ಬಂತು movement order. "Report forthwith to HQ Delhi Area for onward transfer to field unit" ಅಂತ. ಮಡದಿಯನ್ನೂ, ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಸಮೇತ ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ರೈಲು ಹತ್ತಿಸಿ ನಾನು forthwith ದೆಹಲಿಗೆ ಹೊರಟೆ.

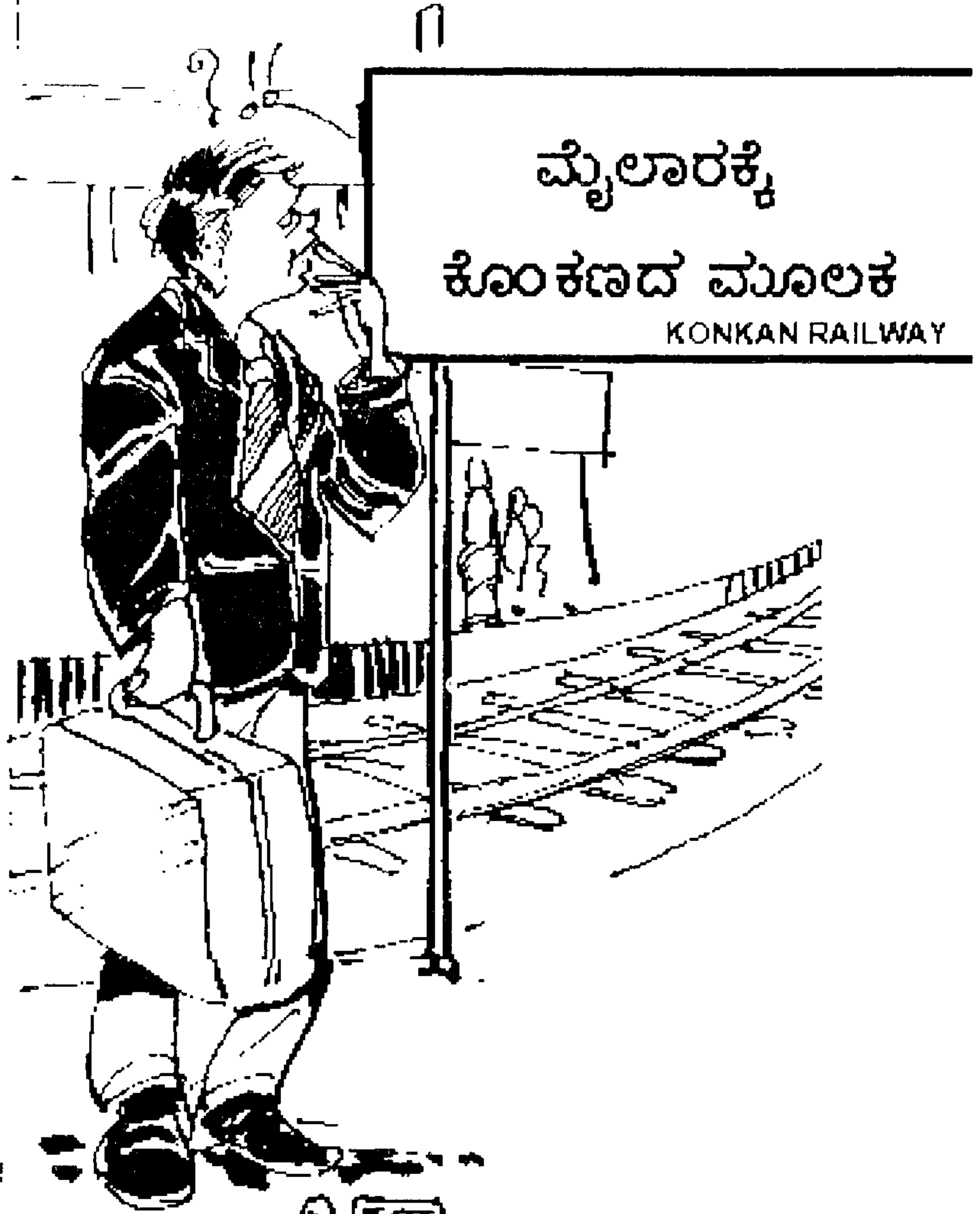
ಅಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಿತು, field unit ಅಂದರೆ ಹೊಸ ವರ್ಕ್ ಷಾಪ್ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಬೇಕು ಅಂತ. ಮೂರು ನಾಕು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಕ್ ಷಾಪ್, ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂತು. "ಅದರ ಒಂದು ಡಿಟಾಚ್ಮೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೀನು ಪಂಜಾಬಿಗೆ ರವಾನೆ ಆಗಲು ಸಿದ್ಧ ಆಗು" ಅಂದರು. ಆದರೆ... "the following officers are detailed on TO-6 course. Officers will report to EME school kirkee." ಅಂತ ಹುಕುಂ ಬಂತು. ನಾನು ಹೌಹಾರಿದೆ..... course ಹೆಸರು ಕೇಳಿ. TO ಕೋರ್ಸ್ ಅಂದರೆ "Tele communications Officers" course ಅಂತ. ಅಂದರೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್! ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಅಂದರೆ ನನಗೂ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದ ಹೆದರಿಕೆ ಆಗ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೇನೋ ರೇಡಿಯೋ ಇಂಜಿನೀರಿಂಗ್ ಪೇಪರ್ ಕ್ಲಿಯರ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಪೈಕಿ ಆರು ರೇಡಿಯೋಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ, ಬಾಕಿ ಐದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಟೆಲಿಫೋನಿ ಮತ್ತು ಟೆಲಿಗ್ರಫಿಗೂ ಎರಡು ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ಗೂ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಟೆಲಿಫೋನಿ ಟೆಲಿಗ್ರಫಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ನಾನು ಒಂದು ಕ್ಲಾಸಿಗೂ ಚಕ್ಕರ್ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಅಂದರೆ ಹೆದರಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ರೇಡಿಯೋ ಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಉತ್ತರಿಸದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಟರ್ಮಿನ್ಸ್ ರೇಡಿಯೋ ಇಂಜಿನೀರಿಂಗ್ ಪುಸ್ತಕ ತೆಗೆದು Triode as an Amplifier and Triode as on Oscillator ಎನ್ನುವ ಪಾಠವನ್ನು ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೂ ಉರು ಹೊಡೆದಿದ್ದೆ, ಡಯಾಗ್ರಾಂ ಸಮೇತ. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರಬೇಕೆ. ಕಕ್ಕಿದ್ದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಜೊತೆ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧ ಮುಗಿದಿತ್ತು ಅಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಆರ್ಡರ್ ಕೇಳಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದೆ. ಆದರೆ order is an order and is meant to be obeyed ಅಂದರು ಕರ್ಕಿಯತ್ತ ಹೊರಟೆ.

ಕೋರ್ಸ್ ಒಂದು ವರ್ಷದ್ದು. ಹೋದತಕ್ಷಣ ಮನೆ ಅಲಾಟಾಯಿತು. ಈ ಬಾರಿ ನನ್ನ ಮಡದಿ ನನ್ನ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದಳು. ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಒಂದು ವರ್ಷ ಸಂಸಾರ ಸುಖ ಅನುಭವಿಸಬಹುದು ಏನೂ ಮೋಸವಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಮಡದಿಯ ದುರಾದೃಷ್ಟಿ.... ಮತ್ತೆ ಆರುವಾರಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟುವ ಪ್ರಮೇಯ ಬಂತು. ಈ ಆರುವಾರ ಅನ್ನುವುದು ಒಂದು ಶಾಪವೇನೋ ಅನ್ನಿಸತೊಡಗಿತು.

ಕೋರ್ಸ್ ಶುರು ಆದಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಳಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಇಂಟೆರೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಅಂತಲೂ ಅನ್ನಿಸತೊಡಗಿತ್ತು. ಆಗ ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಸ್ಕೂಲಿನ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಆಫೀಸರ್ ನನ್ನನ್ನು ಲ್ಯಾಬ್‌ನಿಂದ ಕರೆದು “ಈಗಲೇ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸಿವಿಲ್ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿ ಬಜಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪೊಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡು ಮೂರು ಕಾಪಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಮುಂದೇನು ಅಂತ ಆಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ” ಸುಧೀರ್ಘವಾದ ಆಜ್ಞೆ ಕೊಟ್ಟರು..... ತಡಬಡಿಸಿದೆ.... ಬಡಬಡಿಸಿದೆ.... ಏಕೆ? ಏನು?... ಅಂತ. ನನ್ನ ತಳಮಳ ಗ್ರಹಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. “ನೀನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಇದೇ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೋರ್ಸ್ ಆಗಲೇ ಶುರು ಆಗಿದೆ. ಆದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೆರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಡಗು ಹೊರಡುತ್ತೆ. ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪಾಸ್ಪೋರ್ಟ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ಕಂಡು ಪಾಸ್ ಪೋರ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡು. ಮತ್ತೆ ಹೊರಡು.” ಅಂದರು. “ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್!.... ನಾನು!...” ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದೆ. “ಸಾರ್, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಗತಿ!” ಅಂದೆ. “ಅದು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕೋರ್ಸ್ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ನೀನು ಹೋದಮೇಲೆ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೋ ಏನೋ? ಈಗ ನೀನು ಹೊರಡು” ಅಂದರು.

ಸರಿ,... ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಪೋರ್ಟ್ ಆಫೀಸರ್ ನನ್ನನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕೂರಿಸಿ ಟೀ ಕೊಟ್ಟು ಪಾಸ್ ಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ತಕ್ಷಣ ರೆಡಿಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರು (ನಂಬಿಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ.... ಸ್ವಾಮಿ ಕಾಲ ಹೀಗೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಆಗ.) ವಾಪಸ್ ಬಂದೆ. ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಳಾದ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದೆ. “ಬೊಂಬಾಯಿಗಾದರೂ ಬರ್ತೀನಿ ರೀ” ಅಂದಳು. ಮತ್ತೆ ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಬಂದು ಅಳುತ್ತಿರುವ ಮಡದಿಯನ್ನು ಬಲ್ಲಾರ್ಡ್ ಪಿಯರ್ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಹಡಗು ಹತ್ತಿ ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟೆ. ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲ ಅಂತ ಮಡದಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು.

ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಿತು ಗಡಿಬಿಡಿ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ನಮ್ಮ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟಲ್ ಹೆಡ್ ಒಬ್ಬ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕರ್ನಲ್, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಆಫೀಸರುಗಳನ್ನು unfit ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ್ದನಂತೆ. “ಮುಂದೇನು?” ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ... ಆಗತಾನೇ ಪ್ರಿಲಿಮಿನರಿ ಎಕ್ಸಾಮಿನಲ್ಲಿ 46% ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಫಸ್ಟ್ ಬಂದಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಆರಿಸಿ “ಇವನು ಫಿಟ್, ಬೇಕಾದರೆ ಇವನನ್ನು ಕಳಿಸಿ. ರೆಕಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.” ಅಂದಿದ್ದರಂತೆ! ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟಿ.... ಮಡದಿಯ ದುರಾದೃಷ್ಟಿ.... ಏನಂತೀರಿ?

ಇದು
ಕೊಂಕಣ ರೈಲ್ವೆ

ತಮಾಷೆ?!

- ಗೌತಮ

‘ಒಂದು ಎರಡು ಬೇಕು ಮೂರು ಸಾಕು’ ಎಂಬುದು ‘ನಾವಿಬ್ಬರು ನಮಗಿಬ್ಬರು’ ಮೂಲಕ ‘ಗಂಡಿರಲಿ ಹೆಣ್ಣಿರಲಿ ಮಗು ಒಂದೇ ಇರಲಿ’ ಗೆ ಇಳಿದಿದೆ!

ಇದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ (!) ಪಡುವಂಥದ್ದೇನಿದೆ?

ಇದೆ. ಇದೆ

ಹೇಳಿ ಮತ್ತೇ.

ಹೇಳೋದಕ್ಕೇ ಹೊರಟಿರೋದು ಮಾರಾಯ್ತೇ.

ಹೇಳಿ ಮತ್ತೇ.

ಹೇಳ್ತೀನಿ, ಹೇಳೋಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದಷ್ಟು ಅಸಂಪನ್ಮಾಡಿಕೋಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಭಾವಿಸಿಕೋಬೇಕು.

ಏನು ಅಂತಂದಿರಾ?

ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿ,

1. ‘ಈಗ ಅಂದರೆ 2000ನೇ ಇಸವಿ ಕೊನೆ
2. ಈಗಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ (ವಿಶ್ವದ್ದು) 600 ಕೋಟಿ
3. ಎಲ್ಲರ ವಯಸ್ಸೂ 25 ವರ್ಷ
4. ಈ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಫಿಫ್ಟಿ-ಫಿಫ್ಟಿ. ಅಂದರೆ 300 ಕೋಟಿ ಹೆಂಗಸರು, 300 ಕೋಟಿ ಗಂಡಸರು, ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು 300 ಕೋಟಿ ಜೋಡಿ ಅಂತಲೂ ಹೇಳಬಹುದು.
5. ಒಂದೊಂದು ಜೋಡಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಮಗು, ಯಾವ ಜೋಡಿಗೂ ಮಕ್ಕಳಾಗದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.,
6. ಅರ್ಧ ಜೋಡಿಗೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಾದರೆ ಅರ್ಧ ಜೋಡಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು.
7. ಮದುವೆಯಾದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲ ಜೋಡಿಗೂ ಸಂತಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ.
8. 25ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ (ಗಂಡಿರಲಿ, ಹೆಣ್ಣಿರಲಿ) ಮದುವೆ
9. ಪ್ರತಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪೀಳಿಗೆಯ ನಿರ್ಮಾಣ
10. ಈಗಿರುವ, ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟುವ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ 75ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹರೋಹರ.

11. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಆದರೆ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈಗಿರುವವರು, ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಮೂರನೇ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು, ಯಾವುದು ಹೇಳಿ, ಅದೇ 'ಗಂಡಿರಲಿ ಹೆಣ್ಣಿರಲಿ ಮಗು ಒಂದೇ ಇರಲಿ' ಯನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಈ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟುವ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ತಮಾಷೆ ಷುರು.

ಹೌದು, ತಮಾಷೆ ಈ ಘೋಷಣೇನ, ಅರ್ಥಾತ್ 'ಗಂಡಿರಲಿ ಹೆಣ್ಣಿರಲಿ ಮಗು ಒಂದೇ ಇರಲಿ' ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಏನಾಗುತ್ತೆ? ಈಗಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 600 ಕೋಟಿ. 2025ನೇ ಇಸವಿಗೆ, ಆಗ ಹುಟ್ಟೋ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ 900 ಕೋಟಿ. ಸರೀನಾ?

ಸರಿ ಸರಿ.

2050ನೇ ಇಸವಿಗೆ 900 ಕೋಟಿ, ಪ್ಲಸ್ ಆಗಿ ಹುಟ್ಟುವ 150 ಕೋಟಿ ಮೈನಸ್ 600 ಕೋಟಿ (ಹರೋಹರ ಕೇಸುಗಳು). ರೈಟ್?

ಅರ್ಥ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಈಗಿರೋರಿಗೆಲ್ಲ 75 ಆಗಿರುತ್ತಲ್ಲ ಅವರೆಲ್ಲ ಗೊಟಕ್ ತಾನೇ?

ಸರಿ ಸರಿ

2075ಕ್ಕೆ 450 ಪ್ಲಸ್ 75 ಮೈನಸ್ 300 ಅಂದರೆ 225 ಕೋಟಿ. ಓಕೆ?

ಓಕೆ.

ಹೀಗೇ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕ್ತಾ ಹೋದರೇ....

ಒಂದನುಮಾನ....

ಹೇಳಿ

ಜೋಡಿಗಳು ಬೆಸಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ? ಮಕ್ಕಳೂ ಬೆಸಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಲ್ವಾ? ಅಂಥ ಒಂದು ಗಂಡಿಗೆ ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಜೋಡಿ?

ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳಿ ಜವಳಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಮಸಂಖ್ಯೆಯಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಅಸ್ಯೂಮ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆಯ್ತಾ?

ಆಯ್ತು

ಹೀಗೇ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕ್ತಾ ಹೋದರೆ ಇನ್ನು 850 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಜೋಡಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುತ್ತೆ. ಆ ಜೋಡಿಗೇ ಮಾತ್ರ ಅವಳಿ ಜವಳಿ ಆಗೋಲ್ಲ. ಆಗೋದು ಆಡಮ್ಮ ಅಥವಾ ಇವ್ವು.

ಹೌದೇ? ಆಮೇಲೆ?

ಆಮೇಲಿನ್ನೇನು? ಈವ್ ಇದ್ದರೆ ಆಡಮ್ಮ ಆಡಮ್ಮಿದ್ದರೆ ಈವ್. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತೆ
ಪುರು 'ನೂರು ಹೆತ್ತು ಸುಖವಾಗಿರಿ'

'ಅಷ್ಟಪುತ್ರರಾಗಲಿ' ಎಂಬ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಿಂದ

'ಗಂಡಿಗೊಂದು ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು, ಹೆಣ್ಣಿಗೊಂದು ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು'

'ನಾಲ್ಕು ಬೇಡ ಮೂರೇ ಸಾಕು'

'ನಾನು ನನ್ನೆಂಡ್ತೆ, ಅವಳಿಗೊಂದು ನನಗೊಂದು'

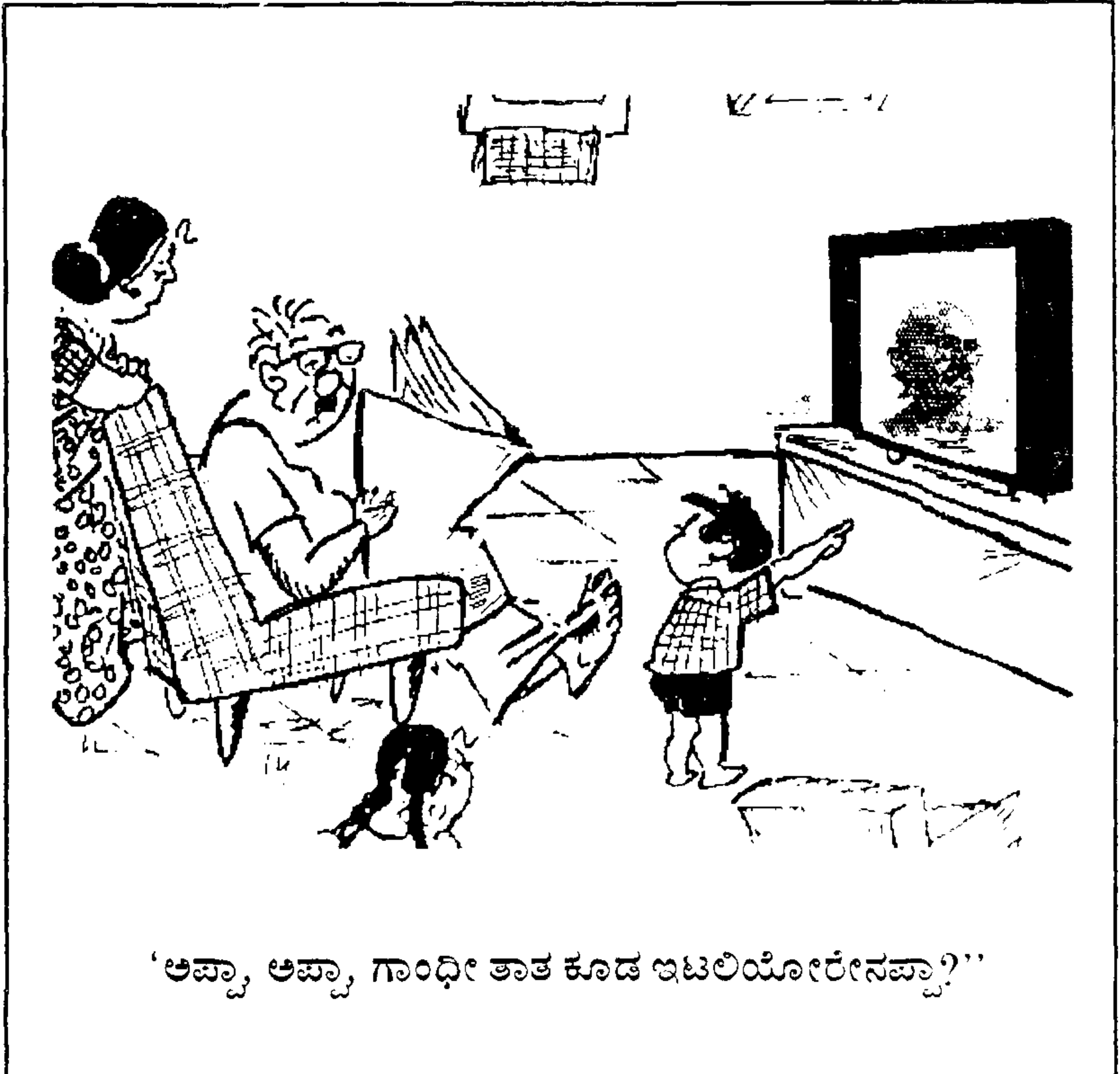
ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಾಕು ಒಂದೇ ಒಂದು'

'ನನಗೆ ನೀನು, ನಿನಗೆ ನಾನು

ಯಾಕೆ ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರೀ?

ಯೋಚಿಸಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿದೆ

ಯೋಚಿಸಿ, ಯೋಚಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ.

'ಅಪ್ಪಾ, ಅಪ್ಪಾ, ಗಾಂಧೀ ತಾತ ಕೂಡ ಇಟಲಿಯೋರೇನಪ್ಪಾ?'

ನಾಯಿ ವಾಕಿಂಗ್

- ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್

ಈಚೆಗೆ ಒಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ನಿಪುಣ ವರ್ಧಮಾನಯ್ಯ ಎದುರಾದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ನಾಯಿಯನ್ನು,.... ಕ್ಷಮಿಸಿ ನಾಯಿ ಅವರನ್ನು ವಾಕಿಂಗ್ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೈ ಮುಗಿದು ವಂದಿಸಿದೆ. ಎದುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ 'ನ್ಯ....ಮ್.....ಸ್ವಾ....ರ' ಎಂದರು. ಮುಖವಂತೂ ಟೊಮ್ಮಾಟೋ ಹಣ್ಣನ್ನು ನಾಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎರಡೂ ಕೈನಲ್ಲಿ ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಅವರನ್ನು ನಾಯಿ ಎಳೆಯುತ್ತಾ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರು ಬ್ರೇಕಿಲ್ಲದ ವಾಹನದಂತೆ ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೇಳಿಕೇಳಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸಾಹುಕಾರ. ದಿನದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಏಕೈಕ ವ್ಯಾಯಾಮ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಪರದೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣು ಕಿರಿದುಗೊಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಯಾನೋ ನುಡಿಸುವುದಷ್ಟೇ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಐವತ್ತು ಇಂಚು ಸುತ್ತಳತೆಯುಳ್ಳ ಉದರ. ಈಗ ಏಕಾಏಕಿ ನಾಯಿ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಾಯಾಮದಿಂದ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿ ಆಸಾಮಿ.....! ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನಿತ್ತೆ.

“ಸ್ವಾಮಿ, ವರ್ಧಮಾನಯ್ಯನೋರೇ, ಇಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಆಯಾಸ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಡಿ ನಿಧಾನ.”

“ನಿಧಾನ? ಅದು ನನ್ನ ಕೈನಲ್ಲಿದೆಯೇ? ಅದೆಲ್ಲ ನಾಯಿಯ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು.” ಹೇಳುತ್ತಾ ರಸ್ತೆಯ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದರು.

ನಾನು ನಿಮ್ಮಾಣೆ ಪ್ರಾಣಿ ದ್ವೇಷಿಯಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಹಿಂಸಿಸಿ ಮನರಂಜನೆಗೆಂದೋ ಅಥವಾ ವಿಜ್ಞಾನದ ಕಾರಣಕ್ಕೇಂದೋ ನಡೆವ ಶೋಷಣೆಗೆ ನನ್ನ ವಿರೋಧವಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ದಯೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಅಕ್ಕರೆ, ಅನುಕಂಪ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲಾ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನದೊಂದೇ ಬಿನ್ನಹ. “ನಿಮ್ಮ ದಾರೀನ ನೀವು ನೋಡ್ಕೊಂಡು ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಅರ್ಥಾತ್ ತಾನು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡುವಾಗ ಹಸು ಎಡ ಪುಟ್ ಪಾತಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಾನು ಬಲದಲ್ಲಿ. ಅಗಸನ ಕತ್ತೆ ವಾಯವ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ನಿಂತಿದ್ದರೆ ನಾನು ಈಶಾನ್ಯಕ್ಕೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾನೆಂದೂ ನನ್ನ ಈ ನಿಬಂಧನೆಗೆ ಭಂಗ ತಂದಿಲ್ಲ. ಎಡವಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳದ್ದೇ. ಅವಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ವ್ಯಾಮೋಹ. ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ನಾಯಿಯೂ ಬೆಕ್ಕು ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದು. ನನಗೇನೂ ಭಯ ಅಂತಲ್ಲ, ಒಂದು ಬಗೆಯ ದಿಗಿಲಷ್ಟೆ. ನಾನು ಓಡುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಅವು ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವ ಮಂದಿಗೆ ಈ ತುಟ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಸು ಖರ್ಚಿಲ್ಲದ ಮನರಂಜನೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ನಾಯಿಯ ಯಜಮಾನರಿದ್ದರೆ ಅವರಿಂದ ಹಿತವಚನೆ ಬೇರೆ.

“ಹಾಗೆ ಓಡ್ಬೇಡಿ ಮೇಡಂ. ಅದಕ್ಕೇ ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸೋದು, ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿಡಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತಿ ವಾಸನೆ ನೋಡಿ ಪರಿಚಯ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡತ್ತೆ.” ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆ ಇತ್ತು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಜೀವ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತೆ ಅಂತ ಇಟ್ಕೊಳ್ಳಿ. ನಾಯಿ ನಾಲ್ಕು ಸುತ್ತು ಸುತ್ತು ಬಾಲ ಅಲುಗಾಡಿಸಿ ಕಾಲುನೆಕ್ಕೆ ರುಚಿನೋಡಿ ನನ್ನ ನಡುವಿನ ಮೇಲೆ ಮುಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ಆಸರೆಯಾಗಿರಿಸಿ ನನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಅರ್ಧ ಇಂಚು ದೂರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೋರೆ ಹಲ್ಲುಗಳ ನಡುವೆ ನಾಲಿಗೆ ಹೊರಚಾಚಿ ನಿಶ್ವಾಸ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಆದೀತೇ ನೀವೇ ಹೇಳಿ. ಮತ್ತೆ ನಾನು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ, ನಾಯಿ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮನರಂಜನೆ ಆರಂಭ. ನೋಡುಗರಿಗೆ ಖಳನಾಯಕನನ್ನು ಸದೆ ಬಡೆಯಲು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ನಾಯಕನನ್ನು ನೋಡಿದಷ್ಟು ಸಂತಸ.

ನಮ್ಮ ಮಾವಯ್ಯನೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನಂತೆಯೇ. ಲಗ್ನವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ಪಾಪತ್ತೆಯೊಡನೆ ಅಸಲೀ ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದರು. (ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಎಷ್ಟಾದರೂ ನಕಲಿಯಷ್ಟೆ.) ಇಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಪರಿಚಿತರೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ. ಆತ ಬನಾರಸ್ ಹಿಂದೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಜೀವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದು ‘ಕಾಶಿ’ ಹೆಸರಿನ ಆಲ್ ಸೇಶಿಯನ್ ನಾಯಿ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸರ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರ. ಅದಾದಿದ್ದೇ ಆಟ. ಅಂಕೆಶಂಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆದದ್ದು ಅದು. ಮಾವಯ್ಯ ಅಂಜುತ್ತಂಜುತ್ತ ಅತಿಥೇಯಣಿ ಬಳಿ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡರು. ‘ನಂಗೆ ನಾಯಿ ಕಂಡ್ರೆ ಅಲರ್ಜಿ. ನಾವಿಲ್ಲಿರೋ ಎರಡು ದಿನ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ್ರೆ ತುಂಬಾ ಉಪ್ಕಾರವಾಗುತ್ತೆ’ ಆಕೆ ಕನಲಿ ಕೆಂಡವಾದರು. “ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕೋದೇ? ನೆವರ್. ಅದನ್ನು ನಾವು ಹೊಟ್ಟೆಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿನಂತೆ ಸಾಕಿದ್ದೀವಿ. ಯಾರಾದ್ರೂ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಶ್ಯಾಮಲಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕು ಅಂದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಹೇಗಾಗುತ್ತೋ ಹಾಗೇ ನಮ್ಮೂನೂ. ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನೇನೂ ನುಂಗ್ಬಿಡೋಲ್ಲ. ನಿಂಪಾಡಿಗೆ ನೀವಿರಿ.” ಪಾಪ ಮಾವಯ್ಯ ಅಂದು ಪಟ್ಟ ಪಾಡು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಹಾಲಿಗೆ ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕುತ್ತಾ ಮನೆಯೊಡತಿ ಪಾಪತ್ತೆಯೊಡನೆ ಜಂಬದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. “ನಮ್ಮ ಕಾಶಿ ಒಬ್ಬೇ ಮಲ್ಲೋದೇ ಇಲ್ಲೀ. ಬಲು ಭಯ ಮುಂಡೇದಕ್ಕೆ. ರಾತ್ರೆಯಾದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿದ್ರೆ ಅವಂಗಿ ನಿದ್ದೆ ಬರೋದು. ಹಾಗೇ ನಮ್ಮೂನೂ.”

ಮೊದಲೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಭಳಿ. ಮಾವಯ್ಯ ಗೆಸ್ಟ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ರಜಾಯಿ ಹೊದ್ದು ಮಲಗಿದರೂ ಮೈ ನಡುಗಿಸುವ ಭಳಿ. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಯಾವಾಗಲೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಮೈಗೆ ಶಾಖವಾವರಿಸಿತು. ಸುಖವಾದ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಹೋಗಿ ಮುಂಜಾನೆ ಕಣ್ತೆರೆದಾಗ ಮೈಮನಸ್ಸು ಹಗುರವೆನಿಸಿತು. ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಫಿಲ್ಪರ್ ಕಾಫಿಯ ಕಂಪು ಬಡಿದಾಗ ಚುರುಕಾಗಿ ರಜಾಯಿ ಕಾಲಿನತ್ತ ಜಾರಿಸಿ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದರು. ರಕ್ತ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ಚೀತ್ಕಾರ. ಕೇಳಿದವರು ಓಡಿಬಂದರೆ ಮಾವಯ್ಯ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ರಜಾಯಿಯನ್ನು ಮುಖಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದು ಭರತನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಅವರ ಕಾಲಬಳಿ ನಿದ್ದೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ನಾಯಿ ಇದೇನು ಗಲಾಟೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ನಾಟ್ಯ ನೋಡುತ್ತಿದೆ!

ಮಾವಯ್ಯ ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆಗೆ ಅಂದೇ ಮಂಗಳ ಹಾಡಿಬಿಟ್ಟರು.

“ಯಾರು ಓತವರು ನಿನಗೆ ಈ ಮೂವರೊಳಗೆ, ನಾರಿಯೋ ಧಾರುಣಿಯೋ ಬಲುಧನದ ಸಿರಿಯೋ?” ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದ್ದು ದಾಸವರೇಣ್ಯರು. ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವರಿಗೆ ಈ ಮೂರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಓತವಾದದ್ದು ಅವರವರ ಸಾಕುನಾಯಿಗಳು. ನಂಬದಿದ್ದರೆ ಈ ಪ್ರಸಂಗ ಕೇಳಿ.

ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ರಾಘಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಈಗಿನ ‘ನಾವಿಬ್ಬರು ನಮಗೊಂದೇ’ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಅವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಹೆಣ್ಣು ಎರಡು ಗಂಡು! ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಎಂದರೆ ‘ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ದೇವರು.... ಹುಲ್ಲು’ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೇಳಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ದೇವರ ಹೆಗಲಿಗೆ ರವಾನಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮೊದಲೇ ತುಂಬಿದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಯಿ ಮರಿಯೊಂದು ಸೇರಿ ಮತ್ತೂ ತುಂಬಿತ್ತು. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಶ್ವಾನ ಶಿಶುವಿಗೆ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಉಕ್ಕಿ ಬಾಲ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾ ಪಾದದ ರುಚಿ ನೋಡಿತು. ನನ್ನ ಮೈನಡುಕ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು “ಈಗಿನ ಕಾಲ್ದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೇಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೇ ಹಿಟ್ಟು ಕಾಣಿಸೋದು ಕಷ್ಟ. ಯಾರೋ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಬೆಡ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ಹಾಸಿ ಹವಾನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಕು ನಾಯಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಕೂಡಲೇ ನಾವೂ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಅಗುತ್ತೇ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಿ ತಗಲಾಕೊಂಡೆ? ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾರಿಗಾದ್ರೂ ದಾನ ಮಾಡ್ಬಿಡು” ಎಂದೆ.

“ನಾನೆಲ್ಲಿ ತಗಲು ಹಾಕೊಂಡೆ? ಅದೇ ನನ್ನನ್ನು ತಗಲು ಹಾಕೊಂಡಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಜಡಿಮಳೆ ಹಿಡಿದಾಗ ಮಳೇಲಿ ನೆನೆದು ತೊಪ್ಪೆಯಾಗಿ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಅರಚ್ಚಾ ಇತ್ತು. ಮಕ್ಕಳು ಒಳಗೆ ತಂದು ಆರೈಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಶಾನೆ ಚುರ್ಕಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದ್ಸಲ ಎತ್ತೊಂಡು ಮುದ್ದು ಮಾಡಿಬಿಡು. ಸುಮ್ಮನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು” ಎಂದು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ. ನನ್ನ ಮೈ ನಡುಕ ಕಂಡು ಏನೆನ್ನಿಸಿತೋ, ಕಡೇ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಲು ಹೇಳಿದ. ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದೊಡನೆ ನಾಯಿ ಮರಿ ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿತು. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಿಂತ ಜೋರಾಗಿತ್ತು. ಈ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಾಡಿದ ಮಾತು ರಾಘಣ್ಣನಿಗೆ, ಅವನಾಡಿದ್ದು ನನಗೆ ಕೇಳಿಸದೆ ಬರೀ ಕೈ ಬಾಯಿ ಸಂಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಅರ್ಥವೋ ಅಪಾರ್ಥವೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಇನ್ನು ಸಾಕೆನಿಸಿ ಹೊರ ಬಂದೆ. ಜೋಡಿಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಚಪ್ಪಲಿ ನಾಪತ್ತೆ! ಮನೆಯ ಆರು ಮಕ್ಕಳು ಆರೂ ಕಡೆ ಹುಡುಕಿ ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿದ್ದ ಚಪ್ಪಲಿ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ತಂದು ಚಪ್ಪಲಿ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟರು. ರಾಘಣ್ಣ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡ “ ಇದು ಥೇಟ್ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಂತೆಯೇ ನೋಡು ಮುಂಡೇದಕ್ಕೆ ಹಲ್ಲು ಬರ್ತಾ ಇದೆ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಚಡಾ ಎಲ್ಲಾ ಕಚ್ಚಿ ಕಚ್ಚಿ ಹಾಕತ್ತೆ.” ಅವನು ಹೇಳಿದ ಆ ಕಚಡಾ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಕೇವಲ 299 ರೂಪಾಯಿ 99 ಪೈಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಬ್ಯಾಟಾ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೆ! ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದರೆ ಚಪ್ಪಲಿಗಾದ ಗತಿಯೇ ಕಾಲಿಗೂ ಆದೀತೆಂದು ಹೆದರಿ ಬರಿಗಾಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಗೆ ಓಡಿದೆ.

ಗಣೇಶ ಬಂದ.....

- ಟಿ.ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ್

ಕಲ್ಪು ಕಾವ್ಯದ ಮಸಿಯ ಕುಡಿಕೆಯ
ಟಿಲ್ಪು ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಹಾವಿನ
ಬೆಲ್ಪು ಹಾಕಿದ ಗಣಪನನು ಹಾಡುವುದು ನಮ್ಮವರ,
ಫಾಲ್ಪು ಮೀರಿದರಿದನು ಸಿವಿಯರ್
ಜೋಲ್ಪು ತಪ್ಪದು ಸತ್ಯ ಥಂಡರ್
ಬೋಲ್ಪು ಹೊಡೆದಂತದು ದೇರ್‌ಪೋರ್
ಗಣಪತಿಯ ನೆನೆವೆ.

ಎನ್ನುವ ಶ್ರೀ ರಾಜರತ್ನಂರವರ 'ಪುರುಷ ಸರಸ್ವತಿ'ಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಗಣಪತಿ, ವಿನಾಯಕ, ಗಣೇಶ, ಗಜಾನನ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತ ದೇವತೆಯ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಮೂಲಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ತಾವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನೆರವೇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಆಶಯ. ಆದರೆ ಹಾಗಾಗುವುದೇ ಅಪರೂಪವಾದಾಗ, ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅಡ್ಡಗಾಲು ಹಾಕುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ-ಸರ್ಕಾರಿ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಪೈಲಿನಂತೆ-ಧೂಳು ಹಿಡಿಸುವ, ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಸುವಂಥ ಕೈವಾಡ ತೋರುವ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ವಿಘ್ನಕಾರೀ ದೇವತೆಯೊಬ್ಬನಿರುವನೆಂಬ ಸತ್ಯ ಯಾವನೋ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಆ ದೇವತೆಯನ್ನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವಂತೆ ಉಳಿದ ದೇವಾದಿದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೂ ಸಫಲವಾಗದೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಆ ದೇವನ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಯದಿದ್ದರೆ "ಸಿವಿಯರ್ ಜೋಲ್ಪು" ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಥಂಡರ್ ಬೋಲ್ಪು ಬಿದ್ದೇ ಬೀಳುವುದೆಂದೂ ಭೀತಿ ಮೂಡಿತು, ಹಾಗಾಗಿ ವಿಘ್ನಕಾರಿಯಾದ ಆ ದೇವತೆಯ ಮುಂದೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಕಾಲುಹಿಡಿದು ಬಿಡುವುದೊಂದೇ ಉಪಾಯ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ದೇವತೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಚಲಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪೀಡೆ ತೊಲಗಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಪೈಲುಗಳಿಗೆಲ್ಲ N.O.C. ಅಂದ್ರೆ ನೋ ಅಬ್ಜೆಕ್ಷನ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಆ ಜ್ಞಾನಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಿದರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ. ಅಂತೂ ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಮಾನವಲೋಕ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಗಣಪತಿಯ ಒಲುಮೆಯೇ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯದೆ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಇಂಥಾ ಶಕ್ತಿವಂತ ದೇವತೆಯ ಅವತಾರವು ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾನತೆಯ ಕೂಗಿನ ಫಲಶ್ರುತಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗದಿರದು. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿ ಯಾವುದೋ ಕಾರ್ಯನಿಮಿತ್ತ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ನಂದಿಗೆ ಬೇರೊಂದು ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರದೊಳಕ್ಕೆ ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಡದಂತೆ ಕಾವಲು ನಿಂತಿರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳಂತೆ. ಶಿವನ ಆಪ್ತಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದವನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಡೋರ್‌ಕೀಪರ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ನಂದಿ ಮುಜುಗರ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶಿವ ಬಂದದ್ದೂ ಆಯಿತು, ನಂದಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಶಿವನನ್ನು ಒಳಪಡಿಸಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ ಎನ್ನುವ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೆ ತೊಡಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಶಿವ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಯೂ ಆಯಿತು. ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದು ರೇಗಿದಳು. ಯಾರನ್ನೂ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಿಡಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಂದಿಯನ್ನು ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೆನಲ್ಲ ಎಂಬ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತು ಶಿವನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಜೋಕಿನಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಶಿವನ ನಗು ಪಾರ್ವತಿಯ ಸ್ವಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿತು. ಪರಿವಾರದವರೆಲ್ಲಾ ಶಿವನನ್ನು ಓಲೈಸುವವರೇ. ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಪಾರ್ವತಿಯ ಕೊರಗು ಸ್ತ್ರೀ ಅಸಮಾನತೆಯ ವಿರುದ್ಧದ ಮೊದಲ ಧ್ವನಿಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಕೇವಲ ತನ್ನ ಆದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಷ್ಠನಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತಾನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂಬ ಹಟ ಬೆಳೆಯಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿ ತನ್ನ ಮೈಯ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಮೂರ್ತಿರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದು ಗಣಪನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಳು ಎನ್ನುವುದು ಪುರಾಣಕಥೆ.

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅತಿಕೊಳಕರು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತಂತೆ. ಫೈನಲ್‌ಗೆ ತಲುಪಿದವರು ಇಬ್ಬರು. ಒಬ್ಬನ ಬೆನ್ನನ್ನು ನಾಲ್ಕುದಿನ ಉಜ್ಜಿದ ಮೇಲೆ ಬೆನ್ನಿನ ಚರ್ಮ ಕಾಣಿಸಿತಂತೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಬೆನ್ನನ್ನು ಎಂಟುದಿನ ಉಜ್ಜಿದ ಮೇಲೆ ಜನಿವಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ಎಳೆ ಗೋಚರವಾಯಿತಂತೆ. ಇಂಥ ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಯ ಕಥೆಯನ್ನು ದೇವತೆಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಹೇಳಬಹುದೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗಣೇಶನ ಜನ್ಮವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುವ ಬಹುತೇಕ ಕಥೆಗಳೂ ಅವುಗಳ ಪಾಠಾಂತರಗಳೂ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯು ತನ್ನ ಮೈಯಿಂದ ಉಜ್ಜಿತೆಗೆದ ಕೊಳೆಯಿಂದಲೇ ಗಣೇಶನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಳೆಂದು ಹೇಳಿವೆ. ಈ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಶಿಷ್ಟಗೊಳಿಸಿರುವ ಶಿವಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿ ತನ್ನ ಮೈಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಅರಿಶಿನವನ್ನು ತೆಗೆದು ಗೊಂಬೆಮಾಡಿ ಜೀವಕೊಟ್ಟಳೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ಶಿವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹಟತೊಟ್ಟು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಪಾರ್ವತಿ ಶಿವನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ವಿವಾಹಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಧೀರ್ಘ ತಪಶ್ಚರ್ಯೆಯಿಂದ ಅಂಟಿದ್ದ ಮೈಕೊಳೆಯಿಂದ ಗಜಮುಖನ ಆಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಜೀವಕೊಟ್ಟಳೆಂದು ಶಿವರಹಸ್ಯವೆಂಬ ಗ್ರಂಥ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಾಗಿ ಅಂಟಿದ ಮೈಯ ಕೊಳೆಯೂ ಹೀಗೊಂದು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬೇಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೇ ಪುರಾಣ ಕರ್ತೃವಿನ ಆಶಯವಿದ್ದಿರಬಹುದು,

ಇರಲಿ.

ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯ ಪಾಠಾಂತರಗಳು ಹೇಗೂ ಇರಲಿ. ಪಾರ್ವತಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಬಾಲಕ ಶಿವನನ್ನು ತಡೆದದ್ದು-ಹೊಡೆದದ್ದು-ಶಿವ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹುಡುಗನ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದು - ಪಾರ್ವತಿಯ ಶೋಕ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದು. ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಲೆಹಾಕಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಆನೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿತೆಂದು ಹುಡುಗನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಿ ಜೀವಕೊಟ್ಟಿದ್ದು - ಸಕಲ ಗಣಾಧಿಪನೆಂದೂ, ವಿಘ್ನನಾಶಕನೆಂದೂ, ಪ್ರಥಮ ಪೂಜೆಗೆ ಅರ್ಹನೆಂದೂ ವರಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ನಮಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರುವದೇ ಆಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಮಲಗಿತ್ತಲ್ಲ, ಆನೆ! ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮರುಕಗೊಂಡೋ, ಇಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ತಲೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಕಾಳಜಿಯಿಂದಲೋ ಏನೋ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಯಾರೂ ತಲೆಹಾಕಿ ಮಲಗಬಾರದೆನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನನಗಂತೂ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕು ಎಂಬುದೇ ಬಹುಭೀತಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯ ದಿಕ್ಕೊಚ್ಚಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದದ್ದೇ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕು ಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಲೆಯಿಡದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಿದವರಿಗೆ, ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಕಳೆದುಕೊಂಡ ಆನೆ ಗಣಪತಿಯ ಶಿರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಆಮರತ್ವವು ಅದೇಕೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತೋ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವವೇ ಹೋದಮೇಲೆ, ದೇವರಾದರೆಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆಷ್ಟು- 'ಮಾನವ ಜನ್ಮವೇ ದೊಡ್ಡದು' ಎನ್ನುವ ಸದ್ಯಃ ತೃಪ್ತಿವಾದದ ಫಲವಾಗಿ ಈ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿರಬೇಕು.

ಖ್ಯಾತಕವಿ ಪು.ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ 'ಗಣೇಶದರ್ಶನ'ದಲ್ಲಿ ಆ ದೇವನ ಅವತಾರೋದ್ದೇಶವನ್ನು ಆತನ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಹೇಳಿಸುತ್ತಾರೆ: "ಶಿವಗಾಯಿತು ಮರುಳ್ಳ ಕಾಟ, ಶಿವಗೇಕಾಂತವೆ ಇಲ್ಲದ ಮಾಟ ಇಬ್ಬರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಯಸಿದರೆನ್ನ, ತಪ್ಪಲು ತಮಗಿವನಾಳುವ ಬನ್ನ, ಇಂಥವನಿಹನೇ ಎಂದರಸಿದರು, ಎನ್ನ ಕಂಡು ಮುದದಿಂ ಹರಸಿದರು, ಮರುಳ್ಳ ಪಡೆಗಳಿಗಿವನೇ ಕಾಂತ, ಎಂದೆನ್ನನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ತಂದು, ಕಂದಾ ನೀನೆಮ್ಮ ಔರಸನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ತೋರಿದರೆನ್ನನು ಜಗಕೆ" ಎಂದು ಗಣಪ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ. 'ಗಣೇಶನ ಮದುವೆ' ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನುಡಿಗಟ್ಟು ತಾನೇ! ಕವಿವರ್ಯರು "ಒಂಟಿಯಾಗಿ ನೀನುಳಿದರೆ ಚೆನ್ನವೆ, ಗಜಮುಖನೇ, ನಿನಗೆಂದಿಗೆ ಮದುವೆ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಗಣಪ "ನನಗೀ ಗಣದೊಡತನವೇ ಸಾಕು, ನನ್ನೊಡತನ ಯಾವ ಅಬಲೆಗೆ ಬೇಕು? ಲಂಬೋದರಗೇತಕೆ ತಳೋದರೆ, ಕುಂಬಶಿರಂಗೇತಕೆ ಬಿಂಬಾಧರೆ" ಎಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಆದರೂ ಕೆಲವು ಪುರಾಣಿಕರಿಗೆ, ಗಣೇಶನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮದುವೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೊರಗು. ಹಾಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿ-ಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪತ್ನಿಯರನ್ನಾಗಿಯೂ, ಕ್ಷೇಮ-ಲಾಭಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳನ್ನಾಗಿಯೂ ಹೊಂದಿಸಿ ಗಣೇಶನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಆನೆ ತಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಹಜ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೊಡನೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ತೊಂದರೆಗಳೂ ಗಣಪತಿಗೆ ಇದಿರಾಗಿವೆ. "ವಿಪುಲ ಕಪೋಲ ಸ್ಥಳಾಂತ ಸ್ಥಳೇ ಸಂಭಿಸ್ತೋದ್ಯದ್ವಾನ ಧಾರಾಪ್ರಬಳ ಪರಿಮಳಾಸಕ್ತ ಭೃಂಗಾವಳೇ ಸಂಪನ್ನಪ್ರೋದ್ಭುತ ಯುಂಕಾಂತರವ ಮುಟತಾನಂದ ವೇಶಂ ಗಣೇಶಂ" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ಗಿರಿಜಾ ಕಲ್ಯಾಣದ ಕರ್ತೃ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರ. ಇದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ಆನೆ ತಲೆಯ ಗಣಪತಿ ಮುದದಿಂದಿರುವಾಗ ಹೊಮ್ಮಿದ ಮದಜಲದ ಸುವಾಸನೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತಗೊಂಡು ಅವನ ಸುತ್ತ ಭೃಂಗಗಳು ಹಾಡುತ್ತಾ ಹಾರಾಡುತ್ತವೆಯಂತೆ. ದುಂಬಿಗಳು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಕಾಟಕೊಡುವುದೂ ಒಂದು ಕೊಂಡಾಟವಾಗಬಹುದೇ? ಆ ಕವಿಯೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ಆನೆಯ ತಲೆ ಗಣಪತಿಯ ತಲೆಯಾಗಿ ಅಲಂಕೃತವಾದರೂ ಮದಜಲ ಸುರಿಸುವ ಅದರ ಹುಟ್ಟುಗುಣ ಬಿಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

ಹನುಮಂತ ಪುಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಹಣ್ಣು ಎಂದು ತಿನ್ನಲು ಹೋದ ಕಥೆ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಗಣೇಶನಾದರೋ ಕುಬೇರನನ್ನೇ ತಿನ್ನಲು ಹೋಗಿದ್ದ. ತಾನು ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತನೆಂಬ ಅಹಂಭಾವದಿಂದ ಕುಬೇರ ಬಾಲ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದ. ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತ ಗಣಪತಿ ತನಗೆ ಬಡಿಸಿದ್ದನ್ನೂ, ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನೂ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಹಸಿವೆ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಂತೆ ಪೀಡಿಸುತ್ತ ಕುಬೇರನನ್ನೂ ತಿನ್ನುವುದಾಗಿ ಹೆದರಿಸಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದ. ಶಿವನನ್ನು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗದೇ ಕುಬೇರನ ಗರ್ವ ಭಂಗಗೊಂಡು ಗಣಪತಿಯ ಕಾಲು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಯಿತು.

ಇನ್ನು ಗಣಪತಿ ಇಲಿಯಿಂದ ಜಾರಿಬಿದ್ದಾಗ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಆಯುಧವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿ ಬಂದೆ ದಂತವನ್ನೇ ಮುರಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸೌಲಭ್ಯವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಆ ದಂತ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ವೇದವ್ಯಾಸ ಹೇಳಿದ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಲೇಖನಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಯಿತು.

ಗಣಪತಿಯ ಜೀವನವೃತ್ತಾಂತದ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು ಇಂದಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿವೆ. ಗಣೇಶನಿಗೆ ಆನೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ್ದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಸರ್ಜರಿ - ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ನುಗಳ ಅತಿಕುಶಲ ನಿರ್ದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಮಹಾಭಾರತದ ಕಥೆಯನ್ನು ವೇದವ್ಯಾಸರು ಹೇಳುವಾಗ ಗಣಪತಿ ಬರೆದುಕೊಂಡನಷ್ಟೆ. ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ಒಪ್ಪಂದವೇನೆಂದರೆ - ವ್ಯಾಸಮಹರ್ಷಿ ಎಲ್ಲಾ ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು, ಗಣಪತಿ ವ್ಯಾಸ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬರೆಯಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ವಿಶ್ವರೂಪದರ್ಶನವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವಾಗಲೋ ಏನೋ ವೇದವ್ಯಾಸರು ಮೈಮರೆತು ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬಿಟ್ಟರಂತೆ. ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೈತಿಳಿದು ಋಷಿ ಜಾಗೃತ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿ ಮಾಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟದ್ದನಂತೆ. ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ ಗಣಪತಿ ವೇದವ್ಯಾಸನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನೂ ಮುಂದೆ

ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದುದನ್ನೂ ಚಾಚೂತಪ್ಪದೆ ಮೊದಲಿಗೇ ಬರೆದಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನಂತೆ. ಇದನ್ನೇ ಇವತ್ತು ‘‘ವೈಂಡ್ ರೀಡಿಂಗ್, ಟೆಲಿಪತಿ’’ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ವಿಜ್ಞಾನ ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ! ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ, ಗಣಪತಿ-ಷಣ್ಮುಖರ ನಡುವಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಸ್ಪರ್ಧೆ. ಮೂರು ಲೋಕವನ್ನು ಯಾರು ಮೊದಲಿಗೆ ಸುತ್ತಿಬರುತ್ತಾರೋ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರು ಪಣವಿಟ್ಟಾಗ ಕೂಡಲೇ ಷಣ್ಮುಖ ನವಿಲೇರಿ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟ. ಗಣೇಶನಾದರೋ ತಾಯ್ತಂದೆಯರನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತ. ಷಣ್ಮುಖ ಹೋದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತನಗಿಂತಮಾರು ದೂರದಲ್ಲಿ ಗಣಪನೂ ಅವನನ್ನೂ ಹೊತ್ತು ಇಲಿಯೂ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಇಂದಿನ ಸೈನ್ಸ್‌ಫಿಕ್ಷನ್ ಹೇಳುವ, ಮುಂದೆ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲೂ ಕಾಣಬಹುದಾದ ಇಮೇಜ್ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಷನ್, ಬಿಂಬ ಪ್ರೇಕ್ಷಣ ಎನ್ನುವುದು ಇದೇ ಆಗಿರಬಹುದೇ?

ಇನ್ನು ಲೌಕಿಕ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾ. ನಮ್ಮ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಬರುವ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಗಣಪತಿ ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಅತಿ ಜನ ಪ್ರಿಯ ದೇತೆ. ಸಕಲ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲೂ ದೇಶವಿದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಈತನಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಗಣೇಶನ ಹಬ್ಬ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಿರಿಕಿರಿಯರಿಗೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷಸಂಭ್ರಮ. ಮನೆಗೊಂದು ಗಣಪತಿ ಕೂರಿಸಿದರೆ ಸಾಕೇ, ಬೀದಿಗೆ ನಾಲ್ಕದರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗಣಪತಿ ಬೇಡಬೇ. ಪೂಜೆಪುನಸ್ಕಾರ ಹೇಗೋ ಆಗುತ್ತದೆ. ಗಣೇಶನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಾಯಕರ ಹಾಡು ಕೇಳಿಸುವುದು ತಾನೇ ಮುಖ್ಯ. ರಾಮನವಮಿಗಾದರೋ ಹರಿಕಥೆ, ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿಯೇ ಆಗಬೇಕು. ಗಣೇಶನೇನೂ ಶ್ರೀರಾಮನಂತೆ ಕಟ್ಟಾ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಯಲ್ಲ. ಆತನಿಗೆ ಡಿಸ್ಕೋ ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಪಾಪ್‌ಗೀಪ್ ಏನಾದರೂ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವೇ. ಗಣೇಶನ ಯಾವುದಾದರೂ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರಮಂಡಳಿ ಕಟ್ಟಿ ರಶೀತಿ ಪುಸ್ತಕ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಗುಂಪುಗಳಿಗಿಂತ ನಾಲ್ಕುದಿನ ಮೊದಲು ‘ಅರ್ಲಿಬರ್ಡ್’ ಗಳಾಗಿ ತಿರುಗಿದರೆ ಸಾಕು. ಈಗಂತೂ ನಾಲ್ಕು ಎಂಟುದಿನ ಮುಂಚೆ ತಾ ಮೊದಲು ನಾ ಮೊದಲು ಅಂಥ ಆಗಸ್ತಿಗೇ ಗಣೇಶನನ್ನು ನೆನಪಿಸುವ ರಶೀತಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಚಲಾವಣೆಗೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತವೆ. ದೊಡ್ಡವರಿಗಾದರೆ ಗಣೇಶನ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭೀತಿ - ಎಲ್ಲಿ ಚೌತಿ ಚಂದ್ರ ಕಂಡುಬಿಡುತ್ತಾನೋ ಏನು ಅಪವಾದ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೋ ಎಂದು ನಡುಕ ಚಿಕ್ಕವರಿಗಾದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ನೂರೊಂದು ಗಣಪತಿ ನೋಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಈ ಅಪವಾದದ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಮನೆಮನೆಗೆ ಧಾಳಿ ಇಡುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗಣೇಶ ದರ್ಶನಕ್ಕಿಂತ ನೂರಾ ಒಂದರ ಸ್ಕೋರ್ ತಲುಪುವುದರಲ್ಲೇ ಆಸಕ್ತಿ. ಅಕ್ಷತೆ ಯಾರ ತಲೆಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ನಲವತ್ತು ನಲವತ್ತೊಂದು ಎಣಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಮನೆಗೆ ಧಾವಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ತೃಪ್ತಿ. ಇನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗಣೇಶ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕರಿಗೆ ಹೋಮ ಹವನ ಅರ್ಚನೆಗಳಿಗಿಂತ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳದ್ದೇ ಚಿಂತೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಹೊಂದಿಸಲು ಲಾಟರಿ ಮಾಡುವ ಹವಣಿಕೆ. ಗಣಪತಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಮೊದಲ ಬಹುಮಾನ ಮೋಟರ್‌ಸೈಕಲ್ ಮೆರೆಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಧನಸಂಗ್ರಹ ಬಲು ಸುಲಭ. ಇನ್ನು ಕೆರೆಕಟ್ಟಿ

ಬತ್ತಿಹೋಗಿರುವ ಇವತ್ತಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗಣೇಶ ವಿಸರ್ಜನೆಯೂ ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಊರಾಚೆ ಇರುವ ಓಯಸಿಸ್ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಗಣಪತಿಗಳಗೋ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು ಬೋರ್‌ವೆಲ್ ನೀರೇ ಗತಿ.

ಅಂತೂ ಗಣೇಶ ಎಳ್ಳುಂಡೆ ಜೇನುತುಪ್ಪಗಳಿಂದ ಪಾಮ್ ಆಯಿಲ್‌ವರೆಗೂ, ಚಿಕ್ಕ ಕೆರೆ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳಿಂದ ಬೋರ್‌ವೆಲ್‌ವರೆಗೂ, ಪುಷ್ಪಕದಿಂದ ರಾಕೆಟ್‌ನ ವರೆಗೂ ಕಾಲದೇಶಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಾರಂಭಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ನವಜೀವನೋತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಮೀಟುವ ಆತ್ಮೀಯ ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಂತಹ ದೇವತೆ ಮೊದಲೊಂದು ಕುಲಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನೊಡ್ಡುವ ಭೀತಿಹುಟ್ಟಿಸುವ ಕ್ರೂರದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದನೆಂದರೆ ನಂಬುವುದಕ್ಕೂ ಅಸಾಧ್ಯ. ಕಾಲಮಹಿಮೆಯೋ ದೇವಮಹಿಮೆಯೋ, ನಾವು ನೀವುಗಳೆಲ್ಲ ಗಣಪತಿಯ ಸೌಮ್ಯ ದಯಾಪೂರ್ಣ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವಲ್ಲ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು?

ಜಯರಾಜ್ V.C.

“ಧರ್ಮಕಾರಣ, ಮಹಾಚೈತ್ರ ಎರಡನ್ನೂ ಮೀರಿಸುತ್ತೆ ಸಾರ್, ನನ್ನ ಸ್ಕ್ರೈಪ್ಚು”

“ಸ್ವದೇಶೀ” ಚಪಲ

- ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ

ಸ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ವಾರವಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿನ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಖರವಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಯ ತನಕ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ. ಚಂದ್ರ ವಾರೆಯಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವುದೋ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅರ್ಥವಾಗದ ಸ್ಪಾನಿಷ್, ಕೊರಿಯನ್, ಚೀನಿ ಮತ್ತು ಜಪಾನೀ ಭಾಷೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಅರ್ಥವಾಗುವ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯೂ ಅರ್ಥವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು! ಬಿಳಿಯರು, ಕರಿಯರ ನಡುವೆ ಕಂದು ಬಣ್ಣ ಕಡಿಮೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಯಾವುದೋ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟು “ಇಂಡಿಯನ್” ಎಂದು ಅತೀ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಆಕೆ ಕೊಂಕಾಗಿ ನಕ್ಕು “ನೋ, ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶಿ” ಎಂತಲೋ, ಅಥವಾ “ನೆವರ್, ಪಾಕಿಸ್ತಾನಿ” ಎಂತಲೋ ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರಿಸಿದಾಗ ಬೇಗನೆ ಆ ಕಡೆ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ, ಸದ್ಯ, ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ!

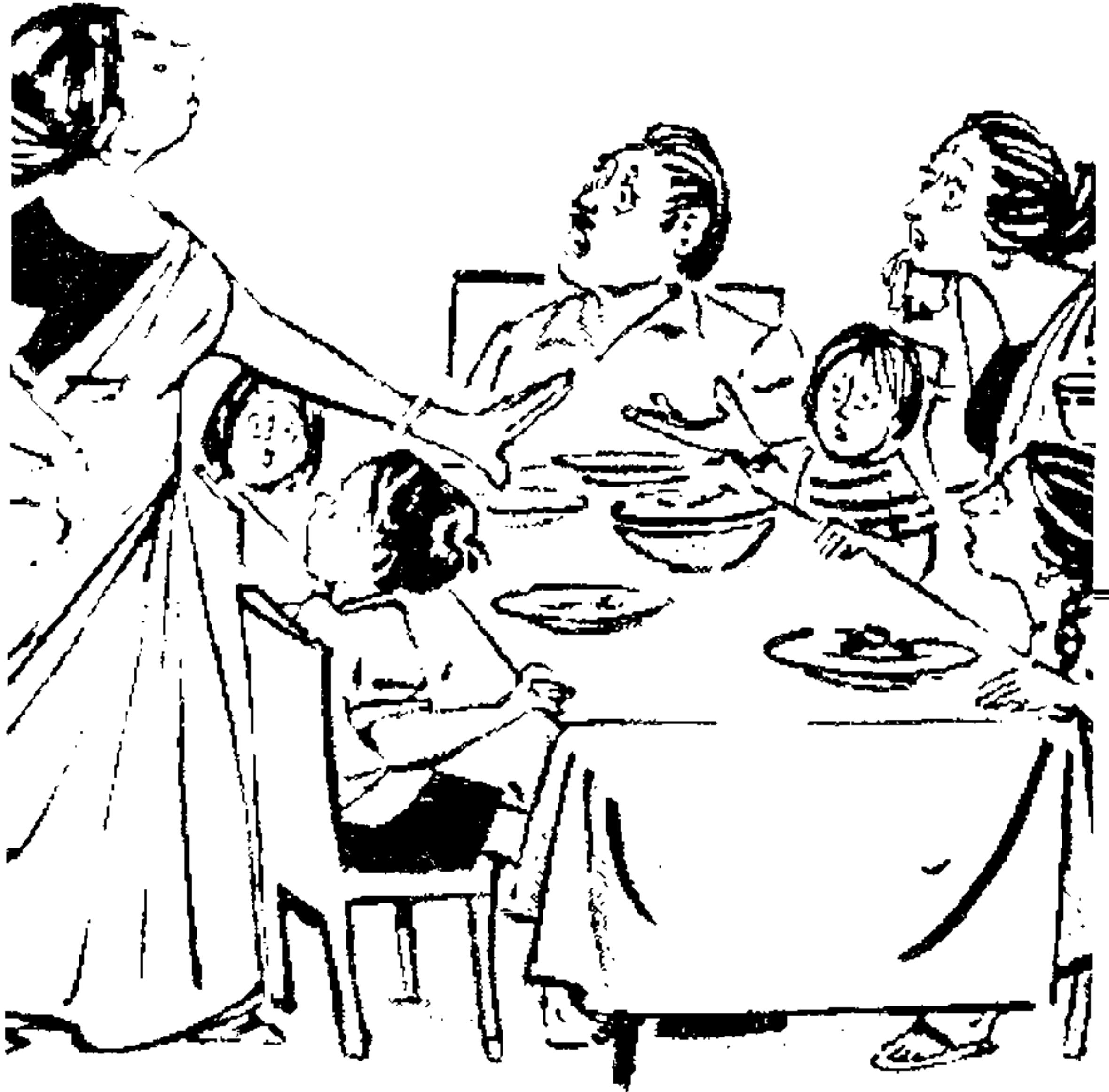
ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಿತು, ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ, ಯಾರನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರವೂ ತಲೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯ. ಸ್ವತಂತ್ರ ದೇವತೆ ಲೇಡಿ ಲಿಬರ್ಟಿ ಕೂಡ ತಲೆಯನ್ನು ಬಲುಮೇಲೆ ಎತ್ತರಿಸಿ ಆಕಾಶ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮೃದುತ್ವ ಅಥವಾ ಸ್ನೇಹ ಕಾಣಬರದಾಗ ಭಾರತ ಮಾತೆಯ ಮೇಲಿನ ಮೋಹ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಈಗಲೇ ವಾಪಸು ಹೋಗಿಬಿಡೋಣವೆಂಬ ಪ್ರಬಲ ವಿಚಾರ ತಲೆ ತುಡಿಯತೊಡಗಿತು. “ಅಮೇರಿಕಾ ಅಮೇರಿಕಾ” ಎಂದು ನಮ್ಮ ಜನರು ಈ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕೋಪವೂ ಬಂತು.

ಪತಿದೇವರು ಶನಿವಾರದ ದಿನ ಜಿಡುವಾಗಿದ್ದು, ಹತ್ತಿರದ ಇಂಡಿಯನ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಆಮಿಷ ತೋರಿಸಿದರು. ಬಲು ಖುಷಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ ನಾನು. ಗುಜರಾತಿಗಳೊಬ್ಬರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಗಡಿ ಅದು. ಗಲ್ಲಾದ ಮೇಲೆ ದುರ್ಗಾದೇವಿಯ ಪೊಟೋ ಇಟ್ಟು ಅದರ ಮುಂದೆ ತಾಮ್ರದ ಕಲಶವಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ದೀಪ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಊದುಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಸೊಗಸಾದ ಭಾರತೀಯ ಪರಿಮಳ ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮನದಲ್ಲೇ ನಮಿಸಿ ಒಳಗೆ ಹೋದೆ.

ನಮ್ಮ ಬೇಳೆ, ಕಾಳು, ಧಾನ್ಯಗಳೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗದ ಭಾರತೀಯ ವಸ್ತುವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಿತ್ತಲ ಬದನೇಕಾಯಿ, ತುಪ್ಪ ಬೀರೇಕಾಯಿ, ಹಾಗಲಕಾಯಿ ನೋಡಿ ಮನ ಹುಚ್ಚಿನಂತೆ ಕುಣಿಯಿತು. ಎಂ. ಟಿ. ಆರ್. ಮಸಾಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನೆನಪು ತೀರಾ ಕಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅಮೃತಾಂಜನ್, ಅಯೋಡೆಕ್ಸ್ ಬಾಟಲುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ತಲೆನೋವು, ಕೀಲುನೋವುಗಳು ದಿಢೀರನೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. 501 ಬಾರ್ ಸೋಪು, ಗೋದ್ರೈಜ್ ಹೇರ್ ಡೈ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಡು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಇದೇಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನೆನಪು ಮದ್ರಾಸಿನ (ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ, ಚೆನ್ನೈನ) ಬರ್ಮಾ ಬಜಾರಿನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿತು. ವಿದೇಶೀ ವಸ್ತುಗಳ ಮೋಹ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆಯೆಂದರೆ, ಆ ಒಂದೇ ಬಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ವಿದೇಶೀ ಟೆಲಿವಿಷನ್, ವಿ.ಸಿ.ಆರ್. ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪರಿಮಳಗಳು, ಸೀರೆಗಳು, ಸಿದ್ಧ ಉಡುಪುಗಳು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ. ನಾನೂ ಕೂಡಾ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ “ಮೇಡ್ ಇನ್ ಯೂ. ಎಸ್.ಎ.” ಲೇಬಲ್ ನೋಡಿ ಆ ಸಾಮಾನಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ತಂದು, ಯಜಮಾನರಿಂದ “ಅದು ಯುನೈಟೆಡ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ಆಫ್ ಅಮೇರಿಕಾ ಅಲ್ಲವು, ಉಲ್ಡಾಸ್ ನಗರ್ ಸಿಂಧಿ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅದು” ಎಂದು ಬೈಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೂ ಉಂಟು.

ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದು ವಿದೇಶೀ ಚಪಲವಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ, ಜಗತ್ತಿನ ಮಹಾನಗರಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ವದೇಶೀ ಚಪಲ! ಆ ಚಪಲ ಬಲವಾಗಿ ಕಂಡ ಕಂಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಬೆಲೆ. ಐವತ್ತೆ ಡಾಲರಿಗೂ ಮೇಲೆ ಬಿಲ್ ಆದಾಗ ಪತಿ ಕೆಕ್ಕರುಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದರು. ನಾನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದೆ.

“ನನ್ನ ಬಿ.ಪಿ. ಇಳಿಯೋವರ್ಗೂ ನಿಮಗ್ಯಾರಿಗೂ ಉಪ್ಪಿಲ್ಲ, ತಿಳಿತೇ?”

ಅಮೇರಿಕಾ ಅಮೇರಿಕಾ

- ಶಿವು

ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿಯವರ ಸಿಂಬಲಿಸಂ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಡವಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಚಂದ್ರಗ್ರಹಣವಾಗುವುದು ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯರ ನಡುವೆ ಭೂಮಿ ಬಂದಾಗ. ಶಶಾಂಕ, ಭೂಮಿಕಾ ಇವರ ನಡುವೆ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗಲಲ್ಲ. ಈ ಭೂಮಿ, ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯರ ಹಾವಳಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅತಿ ಅನಿಸಿದರೂ (ಸೂರ್ಯ, ಭೂಮಿಕಾಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ಮುದ್ದಿನ ಮೊಲದ ಹೆಸರು “ಮಿಂಚು”!) ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರದ ರಸಸ್ವಾದನೆಗೆ ಇವು ಅಡ್ಡಿ ಬರುವಷ್ಟಿಲ್ಲ. First the good news ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಈ ಚಿತ್ರದ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳು ಅನೇಕ. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಪೋಟಾಗ್ರಫಿ, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಮಾಡಿರುವ ಎಡಿಟಿಂಗ್, ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿನ ಶಶಾಂಕನ ಮಿತ್ರ, ಮೋಟಗಾನಹಳ್ಳಿ ಸುಬ್ಬುಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಗಂಡನ ಡಿಲೈಟ್ ಪುಲ್ ನಟನೆ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಾಣಸಿಗುವ ಅಂಶಗಳಲ್ಲ.

ಚಿತ್ರದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿನ ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡದ ಕರಾವಳಿಯ ಸುಂದರ ದೃಶ್ಯಗಳು, “ಬಾಂಬೆ” ಚಿತ್ರದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಕೇರಳದ ಕರಾವಳಿಯ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುವಂತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೀರೋ, ಹೀರೋಯಿನ್‌ಗಳು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನದಿ ದಾಟುತ್ತಾರೆ. ದೋಣಿಯ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ನಡುವೆ ನಡೆಯುವ so called ಪ್ರೇಮಸಲ್ಲಾಪ ಕಾಮಿಕ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಮಟ್ಟಕ್ಕೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಣಿರತ್ನಂ ತನ್ನ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವ ನೈಜತೆ ಈ ಚಿತ್ರ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ದೊರಕದಿರುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆ. ಇಂತಹ ಕೃತಕತೆ ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ shoot ಮಾಡಿರುವ ಭಾಗದುದ್ದಕ್ಕೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಶಶಾಂಕ, ಸೂರ್ಯ, ಹಾಗೂ ಭೂಮಿಕಾ ಸಹಪಾಠಿಗಳು. ಮಲ್ಟಿಯ ಸುಂದರ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂವರು ಧಡಿಯರು ಆಡುವ ಬಾಲಿಶ ಆಟಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಆ ನಿಸರ್ಗ ರಮಣೀಯತೆಗೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಬೊಟ್ಟು ಅಂಥ ಹೇಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೇ ಸೂರ್ಯ, ಭೂಮಿಕಾಳನ್ನ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನಂತೆ. ಈ ವಿಷಯ ಪಾಪ ಭೂಮಿಕಾಳಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇರುತ್ತಿಲ್ಲವಂತೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಾಗತಿಯವರೇ, ಬಾಡಿ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್, ಪರ್ಸನಲ್ ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿ ಇವುಗಳ ತೀವ್ರ ಪ್ರಭಾವಾನ ನಿಮ್ಮ ಪ್ಲಾಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದರೆ, ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ನೈಜತೆಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಿತ್ತೇನೋ. ಇರಲಿ, ಇದೊಂದು ಕ್ಷಮಾರ್ಹವಾದ ಕೊರತೆ. ಇದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಕತೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಬೀಚ್ ಬಫೂನರಿ ಆದಮೇಲೆ, ಶಶಾಂಕ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಎಂ.ಎಸ್. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಪುನಃ ಊರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಬಂದೊಡನೆ ಅವನಿಗೆ ಭೂಮಿಕಾಳೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಹಿಂದಿ ಮಸಾಲಾ ಮೂವಿಗಳಂತೆ ಸೂರ್ಯ ಸಹಾ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿ, ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ

ಒಂದು, ಹೊಸದಾಗಿ ಎಂಗೇಜಾದ ಕಪಲ್ ಗೆ ನಗುನಗುತ್ತಾ ಶುಭ ಕೋರುತ್ತಾನೆ. (ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಿಳಾಮಣಿಗಳ ಕಛಿಣೀಫಿನ್ ಸಪರಪ ಕೇಳಿಸಿತು) ಸರಿ, ಮದುವೆಯೂ ಮುಗಿದು ನೂತನ ವಧೂವರರು ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ.

ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯೆಲ್ಲಾ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಂಗತಿ. ಚಿತ್ರೀಕರಣವೂ ಸಹಾ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲೇ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರೀಕರಿಸಿದ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಅಜಗಜಾಂತರ. ಯಾರೋ ಬೇರೆಯವರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆನೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನೈಜತೆಯಿದೆ. ಅಮೇರಿಕನ್ ವರ್ಕ್ ಕಲ್ಚರ್ ಗೆ ಬಹುಬೇಗ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಶಶಾಂಕ, ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟಂತಾಗಿ ಭೂಮಿಕಾ, ಅನುಭವಸ್ತನಾದ ನೆರೆಯಾತ, ಇವೆಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿವೆ. ಎರಡು ಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ನಡುವೆ ಉಂಟಾಗುವ ಕಲ್ಚರ್ ಷಾಕ್ ಅನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಬಳಸಿರುವ ಘಟನೆಗಳು ಹೊಸತನದಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಒಮ್ಮೆ ಭೂಮಿಕಾ ಅಮೇರಿಕನ್ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಭೂಮಿಕಾಳ ಕಾಲು ಆ ಮಹಿಳೆಗೆ ತಗಲುತ್ತದೆ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಭೂಮಿಕಾ "I am sorry" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಆಕೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಮಹಿಳೆ "That's O.K. but why did you touch me?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನಾವು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸದೇ ಕೇವಲ ಅಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ ಮಾಡುವ ಅನೇಕ ಇಂತಹ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬರಿಗೆ ವಿವರಿಸಬೇಕಾದಾಗ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಳ ಮತ್ತು ಪದರಗಳನ್ನ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ.

ಈ ಚಿತ್ರದ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯೆಂದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿರುವ ಅಮೇರಿಕನ್ ಪಾತ್ರಗಳದ್ದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿರುವ(?) ವಿದೇಶೀಯರ ಪಾತ್ರಗಳು ಜೀವ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿನವರೇ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾತನಾಡುವುದೂ ಉಂಟು ನೋಟಕರ ಅದೃಷ್ಟವೋ ಏನೋ ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಗಿಲ್ಲ. ಈಜುಕೊಳದಲ್ಲಿ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವ ಭೂಮಿಕಾಳ ನೆರೆಮನೆಯಾಕೆ, ಶಶಾಂಕನ ಬಾಸ್, ಕೆಮಾರ್ಟನ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಸೂಪರ್ವೈಸರ್, ಈ ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಸಹಜತೆಯಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಮೇರಿಕನ್ನರಂತೆ ಅಭಿನಯಿಸಿರುವುದು ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಎ ಬ್ರೇತ್ ಆಫ್ ಫ್ರೆಷ್ ಏರ್ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಮೇರಿಕಾ ಅಂತ ಚಿತ್ರದ ಹೆಸರೇ ಇದ್ದಮೇಲೆ ಅಮೇರಿಕಾ ದರ್ಶನ ಆಗಲೇ ಬೇಕಲ್ಲವೇ. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನ ಸ್ವಾಚ್ಛ್ಯ ಆಫ್ ಲಿಬರ್ಟಿ (ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಿನ ಮಹಿಳಾಮಣಿಗಳು ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಅಂತ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದರು.) ಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸ್ಯಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋದ ಕ್ರಾಕೆಡ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಫ್ಲೀ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವರೆಗೂ ಅಮೇರಿಕದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರವಾಸೀ ತಾಣಗಳನ್ನು ಮಜಬೂತಾದ ವೈಡ್ ಸ್ಕ್ರೀನ್ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದ್ದಾಯಿತು. ನಯಾಗರ ಜಲಪಾತ, ಲಾಸ್ ವೇಗಸ್ ನ ಕೆಸೀನೋಗಳು, ಲಿಂಕನ್ ಮೆಮೋರಿಯಲ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಚಿತ್ರೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಮನ್ ನ ದಕ್ಷತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನನಗಂತೂ

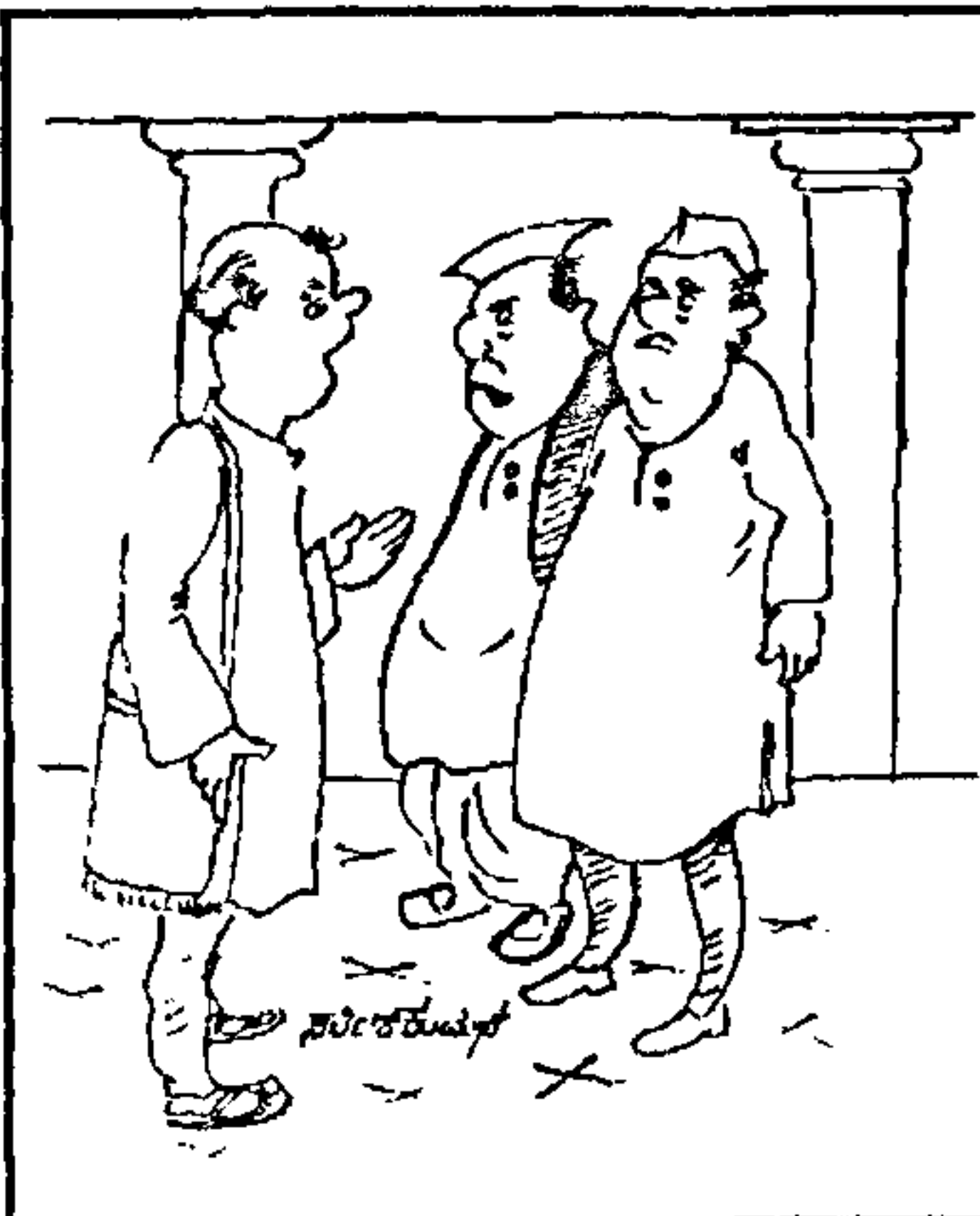
ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಅಮೇರಿಕಾ ಪ್ರವಾಸದ ನೆನಪುಗಳು ಗರಿಕೆದರಿದವು.

ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಚಿತ್ರದ ಮುಖ್ಯಗುಣವೆಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ನಿರ್ದೇಶಕ ನೀಡುವ ಮಹತ್ವ. ಸೂರ್ಯ ಮೊದಲಬಾರಿ ಶಶಾಂಕನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಗೆಲೆಯರಿಬ್ಬರೂ ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿಗಾಗಿ ಕೂತಾಗ, ಸೂರ್ಯ ತಟ್ಟೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಪೋರ್ಕ್, ಸ್ಪಾನ್‌ಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಶಶಾಂಕನ ತಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿ, ಕೈಬೆರಳುಗಳ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸೂರ್ಯ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಂದ ಈ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಅರೆಕ್ಷಣ ತಟ್ಟೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟಿರುವ ದೃಶ್ಯ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ತಟ್ಟೆಯ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪೋರ್ಕ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದು ಕಂಡು ನನಗೆ ನಿರಾಸೆಯಾಯಿತು. ಪೋರ್ಕ್‌ನ್ನು ತಟ್ಟೆಯ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿಡುವುದು, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಚಾನವಾಗಿ ನಡೆದುಬಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಪೋರ್ಕ್‌ನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಕಡೆ ಇರಿಸಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ನಾನು ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ. ತಪ್ಪಾಗಿ ಇರಿಸಿದ್ದು ಫಕ್ಕನೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಚಿತ್ರಕ್ಕೂ, ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಚಿತ್ರಕ್ಕೂ ಇದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಕಸಿನ್ ರಮೇಶ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಲವತ್ತರ ದಶಕದ ಮಾತು. ಶಾಂತಾರಾಂ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಯಾವುದೋ ಚಿತ್ರ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಶಿರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನೊಬ್ಬ ಮನೆಯೊಂದರಿಂದ ಮೂಟೆಯೊಂದನ್ನು ಕದ್ದು ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಮರುದಿನ ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಾಗ ಆ ಮೂಟೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳಿದ್ದದ್ದು ಪತ್ತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿ ರಮೇಶ ಶಾಂತಾರಾಂರವರಿಗೊಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದ. “ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳ ಸಾಂದ್ರತೆ ನೀರಿಗಿಂತ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು. ಈ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಆ ಮೂಟೆಯ ಭಾರ ಐನೂರು ಕೆ.ಜಿ. ಮೀರುತ್ತದೆ. ಓಡುವುದಿರಲಿ, ಕಳ್ಳ ಆ ಮೂಟೆ ಎತ್ತುವುದನ್ನೇ ಊಹಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ.” ಶಾಂತಾರಾಂ ಅವನಿಗೆ ಮರುತ್ತರ ಬರೆದು, ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿ ಬಾಲ್ಕನಿಗೆ ಪಾಸ್ ಕಳಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ಎಷ್ಟು ನಿಜವೋ, ಎಷ್ಟು ಸುಳ್ಳೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ. ಆದರೆ ಉತ್ತಮ ಸೃಜನಶೀಲತೆಗೆ ಅವನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅವಲೋಕನದ ಅಗತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಂಶಯವಿರಬಾರದು.

ಇನ್ನು ಚಿತ್ರದ ಡ್ರಮಾಟಿಕ್ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಎರಡು ಮಾತು. ಶಶಾಂಕ, ಭೂಮಿಕಾ ಹಾಗೂ ಸೂರ್ಯ ಒಮ್ಮೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಭೂಮಿಕಾ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಲು ಒಂದು ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ತೆಗೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಸೂರ್ಯ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಸಂದೇಶವನ್ನು ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಅದು ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಕಾರಿನ ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಹಾಡು ಬಂದ ಕಾರಣ ಭೂಮಿಕಾ ಆ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ಟನ್ನು ಹಾಕದೇ ಮೇಲಿಟ್ಟಾಗ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕ “ಅಬ್ಬ” ಎಂದು ನಿರಾಳವಾಗಿ ಉಸಿರು ಬಿಡುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯ ಯಶಸ್ವಿ ತಂತ್ರವನ್ನೇ ಭೂಮಿಕಾಳ ಮುದ್ದಿನ ಮೊಲ ‘ಮಿಂಚು’ ಮಾಯವಾದಾಗ ಸಹಾ ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂತಹ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಟೆನ್ನಿಸ್ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ,

ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳ ಅಭಿನಯ ಚಾತುರ್ಯ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ. ಶಶಾಂಕನ ಪಾತ್ರದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಟನೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ ದೃಶ್ಯಗಳಿಗೆ ಜೀವತುಂಬಿದೆ. ಚಿತ್ರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋದ ಗೋಲ್ಫ್ ಗೇಟ್ ಸೇತುವೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇರುವ ದೃಶ್ಯವೊಂದಿದೆ. ಶಶಾಂಕ ಅವಘಾತಕ್ಕೀಡಾಗಿ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿರುತ್ತಾನೆ. ಸೇತುವೆಯ ಹತ್ತಿರದ ಕಟಕಟೆಯ ಮುಂದೆ ಭೂಮಿಕಾ ಹಾಗೂ ಸೂರ್ಯ ಏಷನ್ಲೆತೆಯಿಂದ ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸೂರ್ಯ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಲೇ ಮರುಮದುವೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಭೂಮಿಕಾ “ನಾನು ಪುನಃ ಮದುವೆ ಎಂಬ ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಿದ್ಧಳಲ್ಲ” ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಅರೆ, what a fantastic filler for aparanji ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಮುಂದೆ ಮರೆತು ಹೋಗಬಹುದೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಆ filler ಅನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶೀರ್ಷಿಕೆ “ಮದುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು” ಮಗು ಕೇಳುತ್ತೆ. “ಅಪ್ಪಾ, ಅಪ್ಪಾ, ಆ ಹುಡ್ಗಾ, ಹುಡ್ಗಿ, ಮುಂದೆ ಬೆಂಕಿ ಯಾಕೆ ಇಟ್ಟಿದಾರಪ್ಪಾ?” ಅಪ್ಪ ಹೇಳಾನೆ “ಬೆಂಕಿ ಅಲ್ಲ ಮಗೂ, ಅದು ಅಗ್ನಿಕುಂಡ. ಏನ್ ಹೇಳು, ಹ್ಲಾ, ಅಗ್ನಿಕುಂಡಾ. ಮುಂದೆ ಅವರ ಜೀವನ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ ಅನ್ನೋದನ್ನ ಸೂಚಿಸೋಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಟ್ಟಿದಾರೆ ಅಷ್ಟೆ.” Joking apart, ಚಿತ್ರ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಥೆಯನ್ನ, ಸೂರ್ಯ ಭೂಮಿಕಾ ಇವರ ನಡುವೆ ಮದುವೆ ವಿರ್ಪಡಿಸಿ ಎಲ್ಲಿ ಹಾಳು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೋ ಅಂತ ಹೆದರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆ. ಸದ್ಯ ಹಾಗೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ನಾನೇನು ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಗಳ ಕಟ್ಟಾ ಅಭಿಮಾನಿಯೇನಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಾನು ನೋಡಿರುವ ಹಲವು ಉತ್ತಮ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಗಳು ಇಂದಿಗೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಹಸಿರಾಗಿವೆ. ಕಾಶೀನಾಥರ “ಅಪರಿಚಿತ”, ಪಿ.ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸರ “ಸ್ವಂದನ”, ದಿ. ಶಂಕರನಾಗರ “ಮಿಂಚಿನ ಓಟ”, ಬಾಲು ಮಹೇಂದ್ರ ಅವರ “ಕೋಕಿಲ” ಮುಂತಾದ ಚಿತ್ರಗಳು ದಶಕಗಳು ಸರಿದರೂ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೆಲಕುಹಾಕಿ, ಆನಂದಿಸಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳು ಈ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಕಲೆಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಯಾವ ಹಿಂಜರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಸೇರಿಸಬಹುದಾದ ಚಿತ್ರ, ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿಯವರ “ಅಮೇರಿಕಾ ಅಮೇರಿಕಾ”.

“ಸೋನಿಯಾ ಪಿ.ಎಂ. ಆದ್ರೆ,
ಯು.ಎಫ್, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಪೋರ್ಟ್
ಕೊಡೋದು ನಿಜವೇ ಸಾರ್?”

ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ ರಚನಾ ಕಮ್ಮಟ

- ಶಿವು

ಹಲವು ವಾರಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್ ಇಂತಹದೊಂದು ಕಮ್ಮಟ ಏರ್ಪಡಿಸೋಣವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದಾಗಲೇ ನನಗೆ ಸಂಶಯ ಬಂದಿತ್ತು. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೃಜನಶೀಲ ಕ್ರಿಯೆಯಾದ ಪ್ರಬಂಧ ರಚನಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಮ್ಮಟವೊಂದರ ರೀತಿ, ನಿಯಮಗಳ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದು ಈ ಸಂಶಯ. ಇದು ಕೇವಲ ಸಂಶಯವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯದೇ, ನಿಜವೆಂದು ಅರಿವಾದದ್ದು, ಮೊನ್ನೆ ಭಾನುವಾರ ಕಮ್ಮಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಯೋಜಿಸಿದವರ ಉದ್ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿದೆ. ನಾನೂ ಕಮ್ಮಟದ ದಿನವನ್ನು ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದಲೇ ಇದಿರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಇಂತಹ ಕಮ್ಮಟದ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನನಗೆ ತುಂಬ ಸತ್ಯ ನಮಗೆ ಎಂದೋ ಗೋಚರವಾಗಿತ್ತು. ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧಗಳ, ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆಂದು ನನಗೆ ತಲುಪುವ ನೂರಾರು ಬರಹಗಳ ರಾಶಿಯಿಂದ, ಉತ್ತಮವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಮಧ್ಯಮವೆನ್ನಬಹುದಾದ ಸರಕನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿತೆಗೆಯುವ ಕೆಲಸ ಅಷ್ಟೇನೂ ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಒಂದು ಉಪಾಯ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಬರಹಗಳನ್ನು ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಾಗಲೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಒಂದು ಔನ್ಸ್ ಬಾಟಲ್ ಹಿಡಿದು ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬರುವ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಅವಳು ಹುಷಾರಾಗಿ ಔನ್ಸ್ ಬಾಟಲಿನಲ್ಲಿ ಶೇಖರಿಸಿ ಈ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಕಣ್ಣೀರು ಎಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ತೀರ ಕಡಿಮೆ ಕಣ್ಣೀರು ತರಿಸುವ ಬರಹಗಳು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೆ ನಾವಿಬ್ಬರು ದಂಪತಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಕನ್ನಡಾಂಚೆಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಕೈಲಿದ್ದ ಒಂದು ಬರಹ ಓದಿ ಕಣ್ಣೀರು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಹರಿಯತೊಡಗಿತು. “ಯಾರದ್ದೇ ಈ ಲೇಖನ ಇಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿದೆ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ಅವಳು “ಅಯ್ಯೋ, ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿರೀ. ನೀವು ಸುಧಾ ದೀಪಾವಳಿ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಅಂತ ಒಂದು ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ ಕಳಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಾ, ಅದು ನಿನ್ನ ಪೋಸ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಠಪ್ ಅಂತ ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು. ಅಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿ ಅದನ್ನೂ ಈ ರಾಶಿಯಲ್ಲೇ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ.” ಅಂದಳು ಮಹರಾಯ್ತಿ. ಬೇಗ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಮ್ಮಟಾನೋ, ಮಠಾನೋ ಸೇರಬೇಕು ಅಂತ ಆಗಲೇ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕಾನ ಎ.ಪಿ. ವಾತ್ಸಾಯನ ಎಂಬ ಮಹನೀಯರು ಲಂಕೇಶ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶಿಸುವಾಗ, “ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಲ್ಲದ ಶ್ರೀಶಿವಕುಮಾರ್ ರವರು...” ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಅದೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಮ್ಮಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಹಿಂದೆ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ, ಈಗ

ಪಂಡಿತರಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರ ಸಹಾಯದಿಂದ “ಬರೆಯುವುದನ್ನು” ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಬಂದು ಈ ಕಮ್ಮಟದ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದರು. ‘ಜೈ’ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ನಾನೂ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟೆ.

ಸತ್ಯದ ಹಾದಿ ಬಲು ಕಡಿದು ಅಂತ ಬಲ್ಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಮ್ಮಟದ ಹಾದಿಯೂ ಸುಮಾರಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು. “ಸಿಸಿ ಸರ್ಕಲ್ಲಿನ ಹತ್ತಿರ” ಅಂತ ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಕಾಟನ್ ಪೇಟೆ ಹಾದು ಮೈಸೂರು ರಸ್ತೆ ಸೇರಿದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಲಗಡೆ ತಿರುಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ತಿಳಿಯಿತು. ಸರಿ, ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೇರವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ರಸ್ತೆ ಸೇರಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನೇರವಾಗಿ ಹೊರಟೆ. ಸಿಸಿ ಸರ್ಕಲ್ಲೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ನವರು ಭರದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿರುವ ಫ್ಲೈಓವರ್ ಕೆಲಸದ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಸಿ ಸರ್ಕಲ್ಲನ್ನು ಅಗೆದು ಬಿಸಾಕಿದ್ದರು. ಪುನಃ ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ ಸುತ್ತಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಕಡೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದಾರಿವಿವರಗಳನ್ನ ಕೇಳಿ ಕೊನೆಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಕಲ್ಯಾಣಮಂಟಪ ಸೇರಿದ್ದಾಯಿತು.

ಕಲ್ಯಾಣಮಂಟಪದ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಅಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ಭಾಷಣಕಾರರೆಲ್ಲ ಹರಟುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದರು. ರಂಗನಾಥ್, ಪ್ರಭುಶಂಕರ್ ಇವರನ್ನು ಗ್ರೀಟ್ ಮಾಡಿ ಒಳಗೆ ನಡೆದೇ. ಆ.ರಾ. ಮಿತ್ರ ಸಿಕ್ಕರು. “ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗೂ ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೂ ಇರುವ ಮುಖ್ಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೇನು ಹೇಳಿರಾ ಸಾರ್” ಅಂತ ಅವರನ್ನ ಕೇಳಿದೆ. ಮಿತ್ರರೂ ಅಂದಿನ ಫಾಕಲ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. “ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ಲಾಟ್ ಇರುತ್ತೆ. ಲೇಖಕ ಹೊರಗಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನ ತನ್ನ ಗುರಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣೆದು ಓದುಗರ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾನೆ. ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬರಹಗಾರನ ಮನಸ್ಸು ಒಂದು ಲಹರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡಿ ತನಗೆ ಕಂಡ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಲೇಖಕನ ಆಂತರಿಕ ಅನುಭವಗಳ, ಅನಿಸಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದು. ಕಮ್ಮಟದ ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಆಗಬಹುದು” ಅಂದರು.

ಹತ್ತೊಂಕು ವರೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಮ್ಮಟ ಶುರುವಾಯಿತು. ಮಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭುಶಂಕರ್ ವೇದಿಕೆ ಏರಿದರು. ಮಿತ್ರರವರು ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತನಾಡಿ ಮೈಕನ್ನು ಪ್ರಭುಶಂಕರ್ ಕಡೆಗೆ ತಳ್ಳಿದರು. ಪ್ರಭುಶಂಕರ್ “ನಾನು ಈಗತಾನೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ರಂಗನಾಥ್ ಮೊದಲು ಮಾತನಾಡಲಿ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನಗೆ ಏನಾದರೂ ಹೊಳೆಯಬಹುದು” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮೈಕನ್ನು ರಂಗನಾಥ್ ಕಡೆ ನೂಕಿದರು. ರಂಗನಾಥರು ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಕಾಮನ್ ರೂಮಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಮೋಘ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿದರು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಭುಶಂಕರ್ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಬಂತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಮೈಕನ್ನು ತಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡರು. ಈ ಎಳೆದಾಟದಲ್ಲಿ ಮೈಕಿನ ತಂತಿ

ಕಿತ್ತುಹೋಯಿತು. ಅದು ರಿಪೇರಿ ಆದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುಶಂಕರ್ ಯಾವುದೋ ಹಳೆಯ ಜೋಕುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಭಿಕರನ್ನು ನಗಿಸಲೆತ್ತಿಸಿದರು. ಕಮ್ಮಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಂದವರಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಶುರುವಾಗಿದ್ದು ಈ ಹಂತದಲ್ಲೇ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಸೂರಿ ಹಾರ್ದಳ್ಳಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ರಂಗನಾಥರ ಪರಿಚಯದವರೊಬ್ಬರು ವೇದಿಕೆಗೆ ಬಂದು ಶವಸಂಸ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಬರೆದಿದ್ದ ಲೇಖನವೊಂದನ್ನು ಓದಿ ಕೆಳಗಿಳಿದರು. ಅದು ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧವೋ, ನಗೆ ಲೇಖನವೋ, ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿನ ಉತ್ತಮ ಅಂಶಗಳೇನು, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಉತ್ತರ ಬರುವ ಸೂಚನೆಗಳೇನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಮ್ಮಟವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತಯಾರಿಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ವೇದಿಕೆ ಹತ್ತುವುದರ ಅಪಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದು ಸಭಿಕರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾಠ ದೊರಕಿತು.

ಭಾಷಣಗಳಾದ ನಂತರ, ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳ ಸಮಯ. ಬಿಂಡಿಗನವಿಲೆ ಭಗವಾನ್ ರವರು ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಾಗಿದ್ದ ರೋಲೋರವರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ದಂತಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಂತೆ ರಂಗನಾಥರನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು. ದಂತಕಥೆಗಳ ಸುಧೀರ್ಘ ನಿರೂಪಣೆ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಊಟದ ಸಮಯವಾಗಿದ್ದು ದೇವರ ದಯೆ.

ಬೆಳಗಿನ ಕಮ್ಮಟದ ಲಕ್ಷಣವೇ ಹೀಗೆ, ಇನ್ನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹೇಗಿರುತ್ತೋ ಅನ್ನುವ ಅನುಮಾನ ಊಟದುದ್ದಕ್ಕೂ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡಿತ್ತು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಬಂದು ಪ್ರಭುಶಂಕರ್ ಅವರನ್ನು ಸಿಟಿ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರಲಾದೀತೇ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗದ ಆನಂದ ಹೃದಯವನ್ನು ತುಂಬಿತು. ಮೈಸೂರು ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಸಿಟಿ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನ ಮುಂದೆಯೇ ಹಾದು ಹೋಗಬೇಕು. ಸಧ್ಯ, ದೇವರೇ ಕೃಷ್ಣನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪ್ರಭುಶಂಕರ್ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕಾರಿನಕಡೆ ನಡೆದಾಗ ನನ್ನ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಲಾಲಿತ್ಯವಿತ್ತು. ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧದ ಮೊದಲಭಾಗ ನನ್ನ ನಡಿಗೆಗಾದರೂ ದೊರಕಿತಲ್ಲಾ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಾರು ಹತ್ತಿದೆ.

ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುಶಂಕರ್ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾನು ಮನೆ ಬಿಡುವಾಗ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ “ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಜೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಭಾನುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ? ಕಬ್ಬನ್ ಪಾರ್ಕ್ ಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಬಿಡಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಮಳೆ ಬರುವ ಸೂಚನೆಗಳು ಕಂಡದ್ದರಿಂದ ಆ ಯೋಜನೆಯ ಕೈ ಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು. ಸರಿ, ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪುನಃ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪ ಸೇರಿದೆ. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ

ಆನಂದ್ ಸಿಕ್ಕಿದರು. “ನಾನು ಪುನಃ ಏತಕ್ಕೆ ಬಂದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೇ ತಿಳಿಯದು” ಅಂದೆ. ಆನಂದ್, “ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ” ಅನ್ನುತ್ತಾ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟರು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸೆಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಭಾಷಣಕಾರರು, ಡಾ||ನರಹಳ್ಳಿ ಬಾಲಸುಬ್ರಮಣ್ಯ ಅವರು. ಬೆಳಗಿನ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ what a contrast! ಭಾಷಣ ವಿದ್ವತ್ಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಬಂಧ ರಚನೆಗೆ ಮೂಲ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ದೊರಕಿದ್ದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನರಹಳ್ಳಿಯವರು. ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಮಾಂಟೇನ್ ಎಂಬಾತ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದ ಈ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು “ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನೆಗಳು” ಎಂದು ಕರೆದು, ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸೆಯಂತೆಯೇ ಗದ್ಯವಿಮರ್ಶೆಯೂ ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಮಿತ್ರರು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇವರೂ ಸಹ “ರಸಿಕ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಲಹರಿ ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧದ ಜೀವಾಳ. ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಉದ್ದೇಶರಹಿತವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು, ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಬಂಧಕಾರರು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಶುದ್ಧಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈಗ ವಿಡಂಬನೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಬಂಧ ರಚನೆಗೆ ಇದು ಪೂರಕವಲ್ಲ” ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. “ನಿಜವಾಗಿ ಇಂತಹ ಕಮ್ಮಟಗಳು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಅದರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಮ್ಮಟದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಹಂಚಿ, ಕಮ್ಮಟದಲ್ಲಿ ಅದರ ಗುಣಾವಗುಣಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಂತಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು.” ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು, ಅನೇಕರು ತಲೆದೂಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

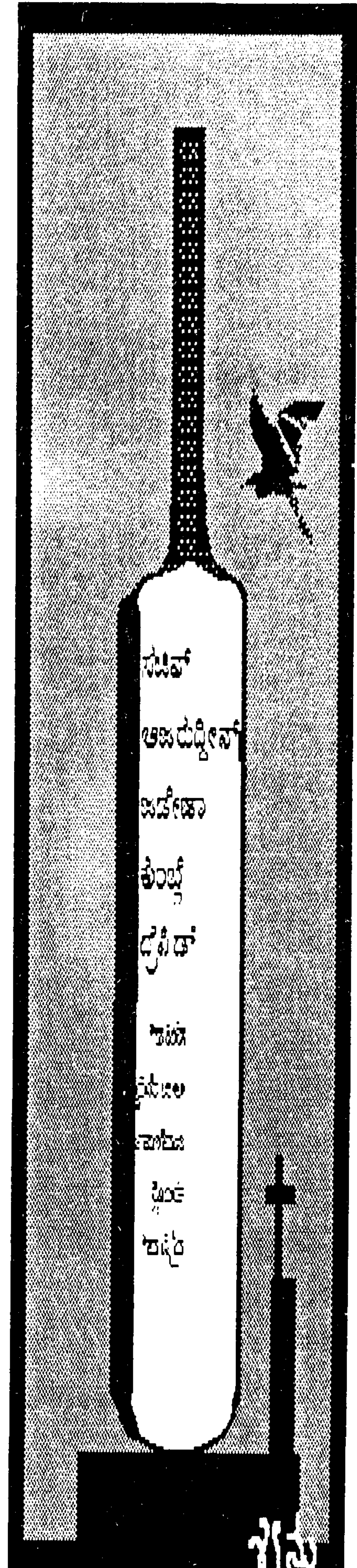
ಆಧುನಿಕ ಗದ್ಯಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಪ್ರಬಂಧ, ಪ್ರವಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಂತಾದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವರ್ಗೀಕರಣದ ಗಡಿರೇಖೆಗಳು ಮಸಕಾಗುತ್ತಿವೆ. ಮೊನ್ನೆ ಬಿ.ಬಿ.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ನಿಶಾ ಪಿಳ್ಳೆ ನಡೆಸಿದ ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅರುಂಧತಿ ರಾಯ್, ಬಹರಗಾರ್ತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. “ಎ ಗಾಡ್ ಆಫ್ ಸ್ಮಾಲ್ ಥಿಂಗ್ಸ್” ಪುಸ್ತಕ ಒಂದು ಆಟೋಬಯೋಗ್ರಾಫಿಕಲ್ ಕಾದಂಬರಿಯೇ? ಅಂತ ನಿಶಾ ಕೇಳಿದಾಗ, “ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಾದಂಬರಿ. ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕಿ ತನ್ನ ತೀವ್ರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಸಂವೇದಿಸಿ ಬರೆಯುವಾಗ, ನೈಜತೆ ಮತ್ತು ಕನಸಿನ ಲೋಕಗಳ ನಡುವೆ ಸೀಮಾರಹಿತವಾಗಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಫಿಕ್ಷನ್ ಮತ್ತು ಮೆಮ್ವಾರ್‌ಗಳ ನಡುವಣ ಲೋಕ ಆಕೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ” ಎಂದು ಆಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಬಹು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ನಗೆ ಲೇಖನ, ಹರಟೆ, ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ, ವಿಡಂಬನೆ, ತಮಾಷೆ ಕಥೆ ಎಂದು ಅಪರಂಜಿಗೆ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆಂದು ಬಂದ ಬರಹಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿಡುವ ಬದಲು, ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ, ಕುತೂಹಲ ಮೂಡಿಸುವ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನೆಯ, ಸ್ವಾರಸ್ಯಪೂರ್ಣ ಲೇಖನಗಳು ಎಂದು ಒಂದು ಗುಂಪನ್ನು ಆರಿಸುವುದು ಓದುಗರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳಿತು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ನನಗೆ ವಾತ್ಸಾಯನ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ನಾನೇನು ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಲ್ಲ.

ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ ಓದಿ ಋಷಿಪಡುವುದಷ್ಟೇ ನನಗೂ, ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದುಡಿದು, ಪರಿಶ್ರಮ, ಕೀರ್ತಿ ಗಳಿಸಿರುವ ಪಂಡಿತರು, ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಕಮ್ಮಟ ನಡೆಸುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ, ನನ್ನಂಥ ಅನೇಕರಿಗೆ ಅದು ತುಂಬಾ ಸಹಾಯಕವಾಗಬಲ್ಲದು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಶಯ ನನ್ನನ್ನು ಬಹು ದಿನಗಳಿಂದ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಸೃಜನಶೀಲ ಮತ್ತು ಸೃಜನೇತರ ಎಂಬ ವರ್ಗೀಕರಣ ಕುರಿತದ್ದು. ಕಾರಂತರ “ಮರಳಿ ಮಣ್ಣಿಗೆ” ಸೃಜನಶೀಲ, ಎಂಟನೇ ಕ್ಲಾಸಿನ ಬಯಾಲಜಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಸೃಜನೇತರ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಬಗೆಯ ವರ್ಗೀಕರಣ ಇಷ್ಟು obvious ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲಿನ್ ವಿಲ್ಸನ್‌ನ “ದ ಮೈಂಡ್ ಪ್ಯಾರಸೈಟ್ಸ್” ಆಗಲೀ, ಫ್ರೆಡ್ ಹಾಯ್ಲ್‌ನ “ದ ಬ್ಲಾಕ್ ಕೌಲ್ಡ್” ಆಗಲೀ ಈ ಬಗೆಯ ವರ್ಗೀಕರಣಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗದ ಸರಕುಗಳು. ಅಲ್ಲದೇ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಣೆಯ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಏನು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಕಮ್ಮಟ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ನಾಂದಿಯಾಗಬಲ್ಲದು.

ಅಪರಂಜಿಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ, ಕುತೂಹಲ ಮೂಡಿಸುವ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನೆಯ, ಸ್ವಾರಸ್ಯಪೂರ್ಣ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದುಗರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಬರಹಗಾರ ಬಳಗದ ಕಾಮನ್ ಮಿನಿಮಂ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ. ಈ ಗುರಿಯ ಯಶಸ್ಸು ನಮ್ಮ ಲೇಖಕ, ಲೇಖಕಿಯರ ಸಂವೇದನೆ, ಕಸಬುಗಾರಿಕೆಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಈ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಯಾಗುವವರೆಗೂ, ಔನ್ಸ್ ಬಾಟಲೆ ನಮಗಿರುವ ಏಕೈಕ ಮಾನದಂಡ.

○

ಸಾರೇ ಜಹಾಂಸೆ ಅಚ್ಛಾ.....

ವಿಚಿತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಟಿ.ಡಿ. ರಾಮ್

ಡಾಕ್ಟರ್ ಇದಾರೆಯೇ?

ಇದಾರೆ ನಿಮ್ಮ ಕನ್ಸೂಮರ್ ನಂಬರ್ ಕೊಡಿ, ಜಾಬ್ ಕಾರ್ಡ್ ಕೊಡಿ.

ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿಪ್ಪಾ-ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ 20 ವರ್ಷದಿಂದ ಗೊತ್ತು.

ಈವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಲೆಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕನ್ಸೂಮರ್ ನಂಬರ್ ಜಾಬ್ ಕಾರ್ಡ್ ಬೇಕು. ಹೋದಸಲಹೇಳಿಲ್ಲವೇ, ಈಗಿಲ್ಲಾನಾವು ಕನ್ಸೂಮರ್ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರವೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು.

ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಫಾರಂ ಭರ್ತಿಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಲಾಯರ್ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸ್ಟ್ಯಾಂಪು ಲಗತ್ತಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ನಂಬರು 22 ಅಫ್ 38 ಅಂತೆ. ಹೋದ ಸಾರ್ತಿ ಈ ಫಾರಂ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿ ಕನ್ಸೂಮರ್ ನಂಬರ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವೇಳೆಗೆ ತಲೆನೋವು ಜೊತೆಗೆ ತಲೆ ತಿರುಗು, ಸಂಕಟವೂ ಶುರುವಾಯಿತು. ನಾನು ಪಕ್ಕದ ಔಷಧಿ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲೇನು ಫಾರಂ ಭರ್ತಿ ಮಾಡೋದು ಬ್ಯಾಡಾ. ಹಾಗೆ 20 ಪೈಸೆಗೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರು.

ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ ಈವಾಗಿನಿಂದ ಕರಾರು ಪ್ರಕಾರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಶುರು ಮಾಡಬೇಕು. ನಂ. 22 ಅಫ್ 48 ನಿಮ್ಮ ಕಂಪ್ಲೈಂಟ್ ಏನು ಹೇಳಿ, ಎಂಟರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ತೀನಿ.

ಅದೇ ತಲೆ ನೋವು ಇನ್ನೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ- ಎಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರು?

ಕೊತ್ಕೋಳಿ, ಕೇಸ್ ಕೂಗಿಸ್ತೀನಿ. ಹೋದ ಸಲ ಆಬ್ಸೆಂಟ್ ಗುರುತು ಹಾಕಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಆಬ್ಸೆಂಟ್ ಮಾರ್ಕ್ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ.

ನಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಲ್ಲಪ್ಪಾ? ಕಾಣೋದಿಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಯಾವ ಡಾಕ್ಟರ್ ರಾದರೇನಮ್ಮಾ? ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ಡಾಕ್ಟರ್ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡಿದರೆ ಆಯ್ತು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೆಸರು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ.

.... ರೀ ನಂ. 22 ಅಫ್ 38 ಒಳಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ. ಇವರೇ ಡಾಕ್ಟರ್.

ನಮಸ್ಕಾರ ಡಾಕ್ಟರೇ. ನಾನು ಸುಭದ್ರಮ್ಮ ಗುರುತು ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ? ನನ್ನ ಸಂಸಾರ ಎಲ್ಲಾ 20 ವರ್ಷದಿಂದ ಇಲ್ಲೇ ಬರೋದು.

ಅದೆಲ್ಲಾ ಇರಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಕಂಪ್ಲೈಂಟ್ ಹೇಳಿ ಈವಾಗ ಹೆಸರು, ಕುಲ, ಗೋತ್ರ ಬೇಡಿ.

ತುಂಬಾ ತಲೆ ನೋವು ಹೋದ ಸಲ ಔಷಧಿ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಗುಣ ಆಯಿತು ಆದರೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಸರಿ, ಎರಡನೇ ತಲೆನೋವು, 48 ವರ್ಷದ ಹೆಂಗಸು, ನೋಡೋಣ ಏನು

ಕಾರಣವೋ?

ಇದೇನು ಡಾಕ್ಟರೇ ಟೈಪರೇಟರ್ ಮತ್ತು ಟಿ.ವಿ. ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ? ನಿಮ್ಮ ಸ್ಟೆತೋಸ್ಕೋಪು, ಟಾರ್ಚ್ ಅದೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ? ನಾಡಿ ನೋಡಲ್ವೇ? ನಾಲಿಗೆ ನೋಡಲ್ವೇ? ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲ್ವೇ? ಇದೇನು ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಲಿಸ್ಟ್ ಬರುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ?

ಇದೇಮ್ಮಾ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್. ಅಂದ್ರೇ ಈವಾಗ ಇದೇ ಕಾಯಿಲೆ ಕಾರಣ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯೋಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದವಸ್ತು. ಮೊದಲಿನ ತರಾ ರೋಗಿನಾಲಿಗೆ, ನಾಡಿ, ಪರೀಕ್ಷೆ, ಏನೂ ಬೇಡಿ. ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, 50 ವರ್ಷದ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಎರಡನೇ ಸಾರ್ತಿ, ತಲೆನೋವು ಯಾತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಬರುತ್ತೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅಕ್ಷರಶಃ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ Negligence ಆಗುತ್ತೆ. ಇದು ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮ ಕಂಡೀಷನ್ ಗೆ 17 ಕಾರಣಗಳು ಇರಬಹುದು. ಇದು ಯಾವ ಒಂದು ಕಾಯಿಲೆ ಅಂತಾ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯೋಕ್ಕೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಪ್ರಕಾರ ಇಷ್ಟು ಟೆಸ್ಟುಗಳು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ.

ಏನ್ ಡಾಕ್ಟರೇ, ತಲೆ ನೋವಿಗೆ ಏನು ಟೆಸ್ಟು?

ಮೊದಲು ಎಕ್ಸ್‌ರೇ, ಸಿ.ಟಿ. ಸ್ಕ್ಯಾನು ಆಮೇಲೆ ಎಂ.ಆರ್.ಐ. ಆಮೇಲೆ ರಕ್ತ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿ ಬನ್ನಿ. ಆ ರಿಸೆಲ್ಟ್ ಎಲ್ಲಾ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಗೆ ಹಾಕಿ ಮುಂದಿನ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇದೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತೆ? ಎಷ್ಟು ದಿನವಾಗುತ್ತೆ?

ಎಕ್ಸ್‌ರೇ ಇಲ್ಲೇ ಆಗುತ್ತೆ. ಸಿ.ಟಿ. ಸ್ಕ್ಯಾನೋ ಜಯನಗರದಲ್ಲಿ, ಎಂ.ಆರ್.ಐ. ಇಂದಿರಾನಗರದಲ್ಲಿ, ರಕ್ತಪರೀಕ್ಷೆ ರಾಜಾಜಿನಗರದಲ್ಲಿ. ಎಲ್ಲಾ ಎರಡು ದಿವಸ ಆಗುತ್ತೆ. ಖರ್ಚು ಸುಮಾರು 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಆಗಬಹುದು. ಈವಾಗ ನನ್ನ ಚಾರ್ಜ್ 200 ರೂಪಾಯಿ.

ಇದೇನು ಡಾಕ್ಟರೇ, ಯಾವಾಗಲೂ 20 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಈವಾಗ 200 ರೂಪಾಯಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ... ಏಕೋ ತಲೆ ಸಿಡಿತಿದೇ.

ಈವಾಗ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಇನ್ಸೂರೆನ್ಸ್ 10 ಲಕ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರ ಪ್ರೀಮಿಯಂ ಪೇಷಂಟ್ ಚಾರ್ಜ್‌ನಲ್ಲೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ 200 ರೂಪಾಯಿ.

ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ? ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಇನ್ಸೂರೆನ್ಸ್ ಅಂದರೇನು?

ಅದೇ ಅಮ್ಮಾ ನಾವು ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಆಹುತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯಬೇಕು (Protection from Consumer) ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಕನ್ಸೂಮರ್ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಇನ್ಸೂರೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ನೋಡಿ.

ಏಕೋ ತಲೆನೋವು, ತಲೆ ಸುತ್ತು ಜೊತೆಗೆ ಸಂಕಟವು ಶುರುವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಮಾತ್ರನಾದರೂ ಕೊಡಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮ ಚಾರ್ಜ್ 200

ರೂಪಾಯಿ.

ರಿ ಅನಾಸಿನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಈ ಮಾತ್ರ.

ಇದೇನಪ್ಪಾ, ಔಷಧಿ ಅಂಗಡಿಯವರೂ ಹೋದ ಸಲ 20 ಪೈಸೆಗೆ ಏನು ಫೀಸು, ಇಲ್ಲದೇ ಇದೇ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟು.

ನಾ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ಟೆಸ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಔಷಧಿ ಕೊಡುವುದು, ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ನಂ. 22 ಅಫ್ 38, ಬನ್ರಿ, ಬನ್ರಿ ಮಾತ್ರ ತಗೋಳಿ.... ರೀ ನಂ. 22 ಅಫ್ 38, ಬನ್ರಿ, ಬನ್ರಿ....

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ನಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದಾಗ ನಾಗರಿಕರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ

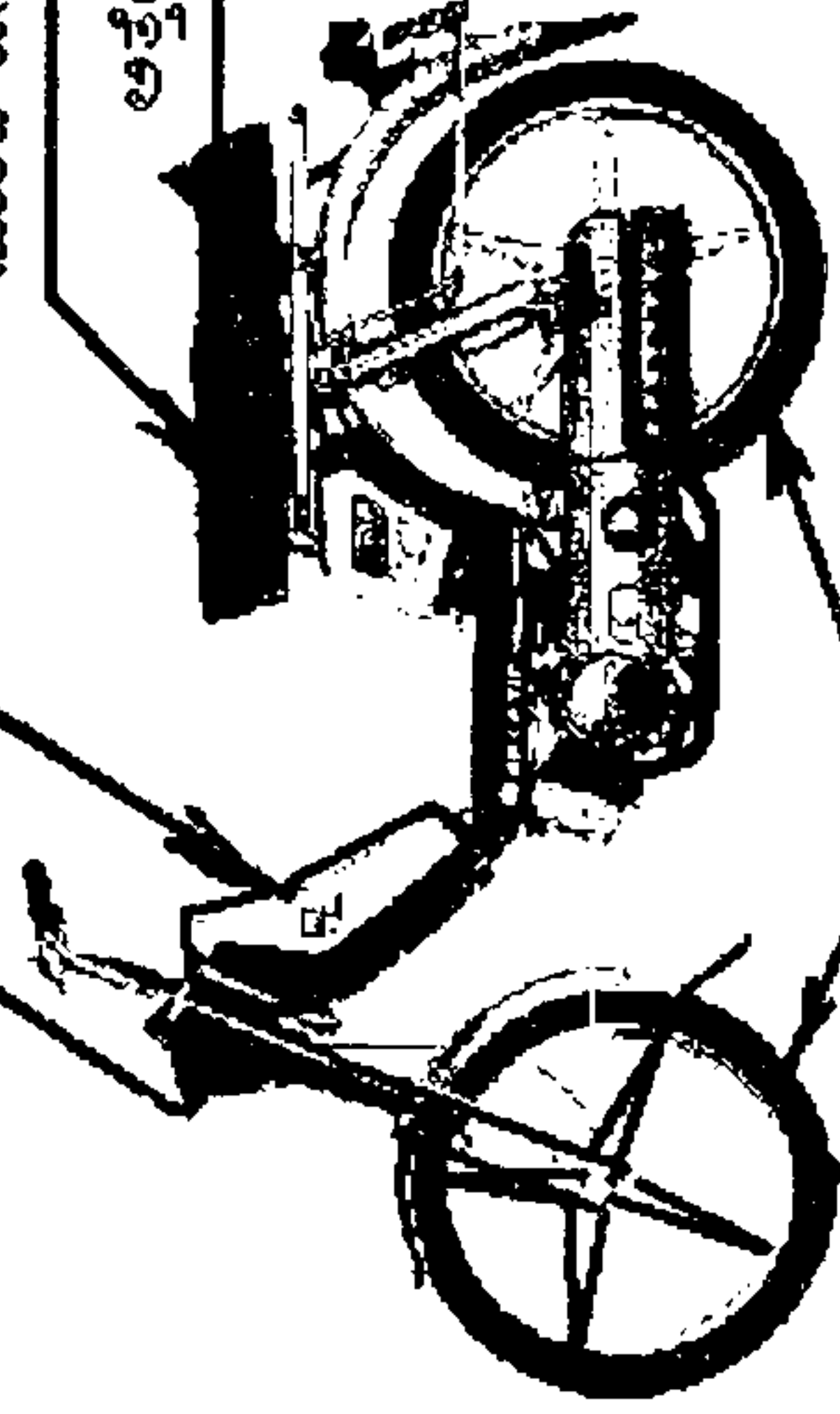

ಲೀಟರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿ! ಬಡಜಪಗಳೆ' ಶೋಷಣೆ.

ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯದ ದೋಷತೆ : ಕುರುಡು ದೀಪ.

ನೊಂದ ಜೀವ ಕೂರುವೆ ಇಾಗ.

ಅತ್ತೆಯ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಎಲುಗಿದ ಜೀವ ಕೂರುವೆ ಇಾಗ.

ಪಾಟ್ ಹೋಲ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಬೀವೆ ಸವಿಸೇವಿಕಾದೆ ಟರುಕುಳು.

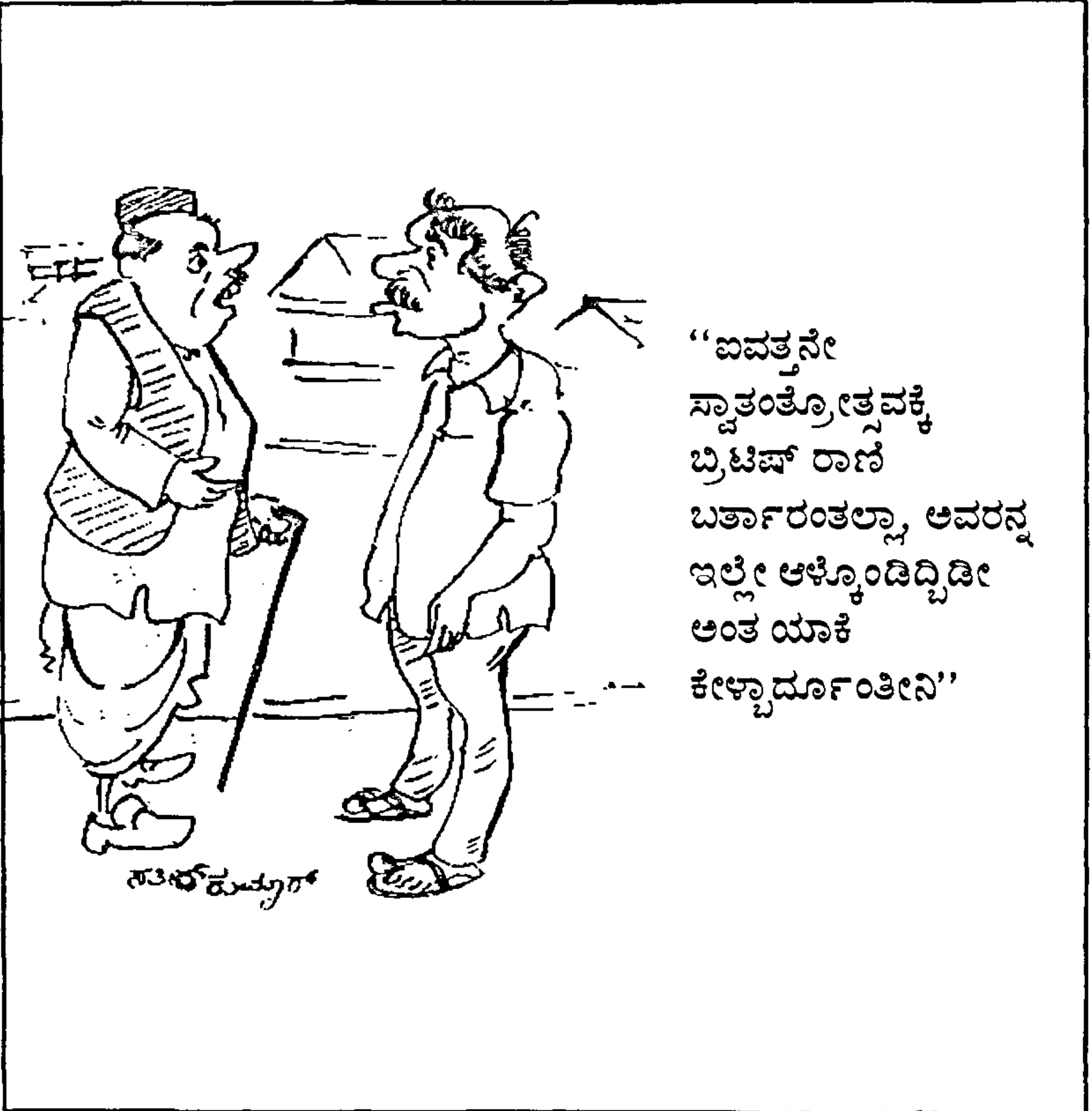
ಮೋಪೆಡ್ ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರ

ವಜ್ರದ ಮೂಗುತಿ

- ಲೀಲಾಶೇಖರ್

ನಮ್ಮ ಲಲಿತಂಗಿ ಅವರ ತಂದೆ ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ದಪ್ಪ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ವಜ್ರ ತಂದೊಟ್ಟರು. “ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೂಗುಬಟ್ಟು ಹಾಕೊಂಡ್ರೇನೇ ಮುಖಕ್ಕೊಂದು ಖಳೆ.... ಮೂಗುಬಟ್ಟೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊ” ಅಂತ ಬೇರೆ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಮದುವೆಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಲಲಿತ ಮೂಗು ಚುಚ್ಚೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ವಜ್ರದ ಆಸೆಗೆ ಮೂಗು ಚುಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ವಜ್ರದ ಮೂಗುಬಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲೇ ಚುಚ್ಚಿಬಿಡಲಿ ನಾನೇನು ತೆಗೆಯೊಲ್ಲ, ಒಂದೇ ಸಾರ್ತಿ ನೋವು ಅನುಭವಿಸಿಬಿಡ್ತೀನಿ ಅಂದಳು- ನಮ್ಮ ಮನೆ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗೆ ಬಟ್ಟು ಮಾಡಲು ಕೊಟ್ಟೆವು- ಅದರ ಯಜಮಾನರು ಊರಿನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ “ಅವರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೂಗು ಚುಚ್ಚಿಕೊ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ ಅಂತ ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಸಾರ್ತಿ ಅವರು ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಾಗ ಸರ್‌ಪೈಜ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ” ಅಂತ ಆ ದಿನವೇ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹಾಕಿಬಿಡು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಬಂದೆ. ಅವನು ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂದೋನು ಹನ್ನೆರಡಾದ್ದೂ ಬರಲಿಲ್ಲ- ಮತ್ತೆ ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ ಮದರಾಸಿನ ಮೇ ತಿಂಗಳ ಮಟ ಮಟ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬೀದೀಲಿ ಜನರೇ ಇಲ್ಲ- ಎಲ್ಲಾ ಹಾಯಾಗಿ ಉಂಡು ಫ್ಯಾನ್‌ಕೆಳಗೆ ಪವಡಿಸುವ ವೇಳೆ. ಲಲಿತ ನಾನು ಇಬ್ಬರೇ ಮನೇಲಿ. ಅಕ್ಕಸಾಲೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ಆಕರ್ಷಕ ತರುಣ. ಸದಾ ನಗುಮುಖ ಬಂದವನೇ ಮೂಗು ಚುಚ್ಚಲು ರೆಡಿಯಾದ. ದೊಡ್ಡ ಕೊಬ್ಬರಿ ಬಟ್ಟಲು, ಸಕ್ಕರೆ, ವಿನಾಯಕನಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿ ‘ಸ್ವಾಮಿ ನೋವಾಗದಿರಲಿ’ ಅಂಥ ಲಲಿತ ದೇವರಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಬಲಿ ಪಶುವಿನಂತೆ ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಳು. ಅವನು ಚಿನ್ನದ ಉದ್ದ ತಂತಿ ಮಾಡಿ ಮೂಗಿನ ಒಳಗೆ ತಿರುಚಿಬಿಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಬಲಿತ ಮೂಗು ಅವನು ಚುಚ್ಚುತ್ತಿರುವಂತೆ ಲಲಿತ ನೋವು ತಾಳಲಾರದೆ “ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ ಅಮ್ಮಾ..... ಅಪ್ಪಾ.... ಬಿಡು.... ಬಿಡು ಸಾಕು” ಅಂತ ಜೋರಾಗೇ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ಕಿರುಚಾಟಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕ-ಪಕ್ಕದ ಮಾಮಿಗಳು ನಿದ್ರಾಭಂಗವಾಗಿ ‘ಏನು ನಡೀತಾ ಇದೆ ಇಲ್ಲಿ’ ಅಂತ ನೋಡಲು ಧಾವಿಸಿ ಬಂದರು. ಅವರು ಬಂದಾಗ ಅವನು ಕಂಡ ದೃಶ್ಯ ಲಲಿತಳ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ರಕ್ತ. ಮುಖದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಮುಖವಿಟ್ಟು ಮೂಗು ಚುಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಸುಂದರ ಯುವಕ. “ಓಹೋ ಏನೋ ನಡೀಬಾರದ್ದು ನಡೀತಿದೆ ಅಂತ ದಿಢೀರ್ ಅಂತ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ಮಾಮಿಗಳು” ಏಯ್, ಯಾರಡ ನೀ... ಅವಳೆ ಉಡು ಎನ್ನ ಪಣೈ, ಉಟ್ಟುಡು (ಏಯ್ ಯಾರೊ ನೀನು, ಏನು ಮಾಡ್ತಿದ್ದಿ... ಅವಳನ್ನ ಬಿಡು) ಅಂತ ಅವನನ್ನು ಎಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು.. “ಎನ್ನ ಲೀಲಾ, ನೀಯೂ ಪಾತಿಂಡಿರೈ.... ಮೊದಲ್ ಪೋಲಿಸ್‌ಕು ಪೋನ್ ಪಣ್ಣು... ಪಾಪಂ ಅವರು ಊರಲೇ

ಇಲ್ಲಾದ ಸಮಯಾಂ ಪಾತು.... ” (ಏಯ್ ಲೀಲಾ ಏನು ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ.. ಪೋಲೀಸಿಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡು.. ಪಾಪ ಅವರೂ ಊರಲ್ಲಿಲ್ಲ..) ಅಂತ ಅಂದಾಗ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರವರ್ತಿಯ ನಮ್ಮ ಲಲಿತಾ “ಆಮಾ ಮಾಮಿ... ಇವಳೇ ಕುಟಿಂದು ವಂದಿರ್ಕಾ - ಪಾರುಂಗೋ” (ಹೌದು ಮಾಮಿ ಇವಳೇ ಕರೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ ನೋಡಿ) ಅಂದಾಗ “ಎನ್ನ ಲೀಲಾ, ಉನಕು ಪೈತ್ಸಂ ಪುಡಿಚಿರ್ಕ್ಕು... ಅವರ್ ವೇರೆ ಊರಲೆ ಇಲ್ಲೆ” (ಏನು ಲೀಲಾ ನಿಂಗೇನಾದ್ರೂ ಹುಚ್ಚು, ಅವರು ಊರಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ಇರೋವಾಗ....” ಅಂತ ನನ್ನನ್ನ ವ್ಯಾಂಪ್ ತರಹ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿದರು- “ಏನೇನೋ ಊಹಿಸಬೇಡಿ ಲಲಿತ ಮೂಗು ಚುಚ್ಚೊತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಅಷ್ಟೆ, ಅವನು ಅಕ್ಕಸಾಲೆ” ಅಂತ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯೂ ನಗುತ್ತಲೇ ಆಯಿತು... ಪೋಂಗೋ ಅಮ್ಮ ಜಿಲ್ ತಣ್ಣಲೇ ಮುಂಜೆ ಕಳಿವಂದು ವಾಂಗೋ ಅಂತ ಎದ್ದ... ಆ ... ಅಪ್ಪಡಿಯಾ... ಅಂತ ಎಲ್ಲರೂ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟರು.. (ಆಗೋಯ್ತು, ಹೋಗಿ ತಣ್ಣನೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ ತೊಳೆದು ಬನ್ನಿ) ಅವರ ತೆರೆದ ಬಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಬ್ಬರಿ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿದೆ- ಪಳಪಳ ಹೊಳೆಯುವ ವಜ್ರದ ಮೂಗುತಿಯಲ್ಲಿ ಲಲಿತಳ ಮುಖ ಮುದ್ದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

NORTH-WEST

**INDIA'S MOST RADICAL
RANGE OF
ELECTRICAL DEVICES.**

MINIATURE CIRCUIT BREAKERS WITH TECHNICAL
KNOW-HOW FROM VYNCKIER, BELGIUM
SINGLE PHASE MOTOR STARTERS
PALM SWITCHES
MODULAR SWITCHES, SOCKETS, PLATES AND
REGULATORS

NORTH - WEST

**AUTHORISED DEALERS:
SESHADRI & COMPANY**

**ELECTRICAL CONSULTANTS & CONSTRUCTION ENGINEERS
15/2, XI MAIN ROAD, MALLESHWARAM, BANGALORE-560 003.
PHONE: 341764, 341997, 348547**

With Best Compliments from

Ravi Graphics

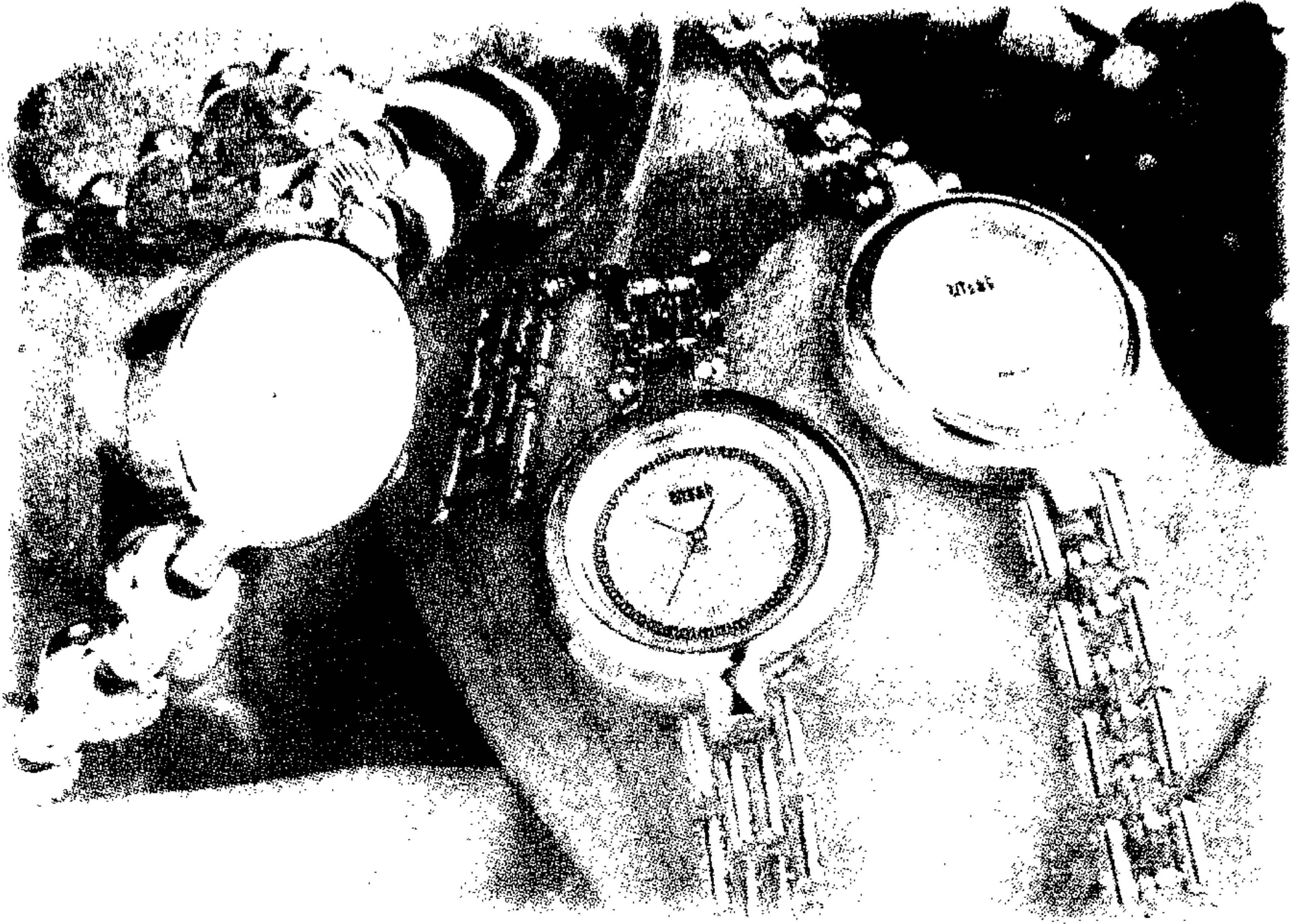
Quality Offset Printers

62, 4th Cross, SSI Area
Rajajinagar, Bangalore 560 010
☎ 335 5536, 338 7163

ಹುಡುಗನು

ಹುಡುಗನು

ಹುಡುಗನು

ಉತ್ಸವ ವಾಚಗಳು... ತುಂಬಾ ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗಾಗಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ
ಅಲಂಕೃತವಾಗಿವೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಲಾವಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವಂತಹ ವಿನ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ
ಡಯಲ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ. ಇವು ನೋಡಲು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅತಿ ಸುಂದರ.

ಈ ಕಲಾಕೃತಿಗಳು 5 ಮೈಕ್ರಾನ್ ಚೆನ್ನದ
ಮುಲಾಮಿನ ಬ್ರೇಸ್‌ಲೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಅತಿ
ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ಶೋಭೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ.

ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ತ್ರೀಯ
ವಾಚ್ ಸಹ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ?

hunk
Utsav

ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ, ಟೈಂ ಆರ್ಟ್, ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಕಂಪೆನಿ ಷೋರೂಮ್ ಮತ್ತು ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಷೋರೂಮ್‌ಗಳು ಹಾಗೂ ಅನುಮೋದಿತ ರೀಟೇಲ್ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ